

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2018. évi május hó 22. napján megtartott fellebbezési tárgyalás alapján 2018. május 29. napján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t :

Az adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott neve és társai ellen indult büntető ügyben a Szombathelyi Törvényszék 2017. június hó 15. napján kelt 15.B.498/2013/312. számú **ítéletét megváltoztatja,**

IX. r. vádlott neve IX.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket az 1978. évi IV.tv. 310.§./1/ bekezdés, /4/ bekezdés szerinti folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének, 2 rb. az 1978. évi IV.tv. 310.§./1/ bekezdés, /3/ bekezdés szerinti folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének, 3 rb. az 1978. évi IV.tv. 276.§-a szerinti folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének **minősíti.**

A közbizalom elleni bűncselekményeket

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott vonatkozásában 4 rb. folytatólagosan - ebből két esetben felbújtóként -

III. r. vádlott neve III. r. vádlott vonatkozásában 3 rb. folytatólagosan, bűnsegédként,

IV. r. vádlott neve IV. r. vádlott vonatkozásában 3 rb. folytatólagosan, bűnsegédként,

V. r. vádlott neve V. r. vádlott vonatkozásában 3 rb. folytatólagosan - ebből két esetben bűnsegédként -

VI. r. vádlott neve VI. r. vádlott vonatkozásában 3 rb. folytatólagosan, bűnsegédként

VII. r. vádlott neve VII. r. vádlott vonatkozásában 2 rb. folytatólagosan, bűnsegédként

VIII. r. vádlott neve VIII. r. vádlott vonatkozásában 3 rb. folytatólagosan, bűnsegédként

X. r. vádlott neve X. r. vádlott vonatkozásában 2 rb. folytatólagosan, bűnsegédként

míg **XI. r. vádlott neve XI. r.** vádlott vonatkozásában 3 rb. folytatólagosan, bűnsegédként **elkövetettnek minősíti.**

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott, **III. r. vádlott neve III. r.** vádlott, **IV. r. vádlott neve IV. r.** vádlott, **VI. r. vádlott neve VI. r.**, valamint **VII. r. vádlott neve VII. r.** vádlottak vonatkozásában mellőzi a bűnszervezetben elkövetést és a feltételes szabadságra bocsátás kizárását.

VII. r. vádlott neve VII. r. vádlott esetében a különös visszaesésre utalást mellőzi, megállapítja továbbá, hogy a foglalkozástól eltiltás mellékbüntetés.

A szabadságvesztés büntetéseket

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott vonatkozásában 7 /hét/ év 6 /hat/ hónapi börtönbüntetésre,

III. r. vádlott neve III. r. vádlott vonatkozásában 5 /öt/ év börtönbüntetésre,

IV. r. vádlott neve IV. r. vádlott vonatkozásában 4 /négy/ év börtönbüntetésre,

VI. r. vádlott neve VI. r. vádlott vonatkozásában 5 /öt/ év 6 /hat/ hónapi börtönbüntetésre,

VII. r. vádlott neve VII. r. vádlott vonatkozásában főbüntetésül 6 /hat/ év börtönbüntetésre **enyhíti.**

II. r. vádlott neve II.r., **V. r. vádlott neve** V.r., **VIII. r. vádlott neve** VIII.r., **IX. r. vádlott neve** IX.r. vádlottak esetében a beszámításra vonatkozó rendelkezésből az utólagos végrehajtásra utalást mellőzi.

IV. r. vádlott neve IV. r. vádlott magyar-román állampolgár, édesanyja neve **A.A.**.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott, **III. r. vádlott neve** III. r. vádlott, **IV. r. vádlott neve** IV. r. vádlott, **VI. r. vádlott neve** VI. r. vádlott, valamint a **1. s.r.o.** vonatkozásában alkalmazott vagyonek Kobzárásra vonatkozó rendelkezést hatályon kívül helyezi és az első fokú bíróságot erre nézve különleges eljárás lefolytatására hívja fel.

Az eljárás során lefoglalt, a Szombathelyi Törvényszék Gazdasági Hivatal Bj.49/2014. számú bűnjeljegyzéke 284-287. sorszám alatt nyilvántartott, I. r. vádlottnak kiadni rendelt dollár összege 464 /négy százhatvannégy/,
míg a **VI. r. vádlott neve** VI. r. vádlottnak kiadni rendelt, 296-297. sorszámú euro összege 350 /Háromszázötven/.

Az eljárás során 7.192.803.- /hétmillió-egyszázkilencvenkettőezer-nyolcszázhárom/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyből

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott 411.688.- /négy száztizenegyezer-hatszáznyolcvannyolc/ Ft,

II. r. vádlott neve II. r. vádlott 290.157.- /Kettő százkilencvezezer-egyszázötvenhét/ Ft,

III. r. vádlott neve III. r. vádlott 762.634.- /Hét százhatvankettőezer-hatszázharmincnégy/ Ft,

IV. r. vádlott neve IV. r. vádlott 580.314.- /Öt száznyolcvanezer-háromszáztizennégy/ Ft,

V. r. vádlott neve V. r. vádlott 111.230.- /Egyszáztizenegyezer-kettő százharminc/ Ft,

VI. r. vádlott neve VI. r. vádlott 290.157.- /Kettő százkilencvezezer-egyszázötvenhét/ Ft

VIII. r. vádlott neve VIII. r. 13.800.- /Tizenháromezer-nyolcszáz/ Ft,

IX. r. vádlott neve IX. r. vádlott 200.800.- /Kettő százézer-nyolcszáz/ Ft,

I.rendű vádlott neve I.r., **II. r. vádlott neve** II.r., **III. r. vádlott neve** III.r., **IV. r. vádlott neve** IV.r., **V. r. vádlott neve** V.r., **VI. r. vádlott neve** VI.r., **VII. r. vádlott neve** VII.r., **VIII. r. vádlott neve** VIII.r., **IX. r. vádlott neve** IX.r., **X. r. vádlott neve** X.r., **XI. r. vádlott neve** XI.r. és **XII. r. vádlott neve** XII.r. vádlottak egyetemlegesen 2.120.222.- /Kettő millió-egyszázhuszezer-kettő százhuszonkettő/ Ft,

VIII. r. vádlott neve VIII. r., **IX. r. vádlott neve** IX. r., **XI. r. vádlott neve** XI. r. és **XII. r. vádlott neve** XII. r. vádlottak egyetemlegesen 9.525.- /Kilencezer-ötszázhuszonöt/ Ft,

V. r. vádlott neve V. r. és **IX. r. vádlott neve** IX. r. vádlottak egyetemlegesen 84.000.- /Nyolcvannégyezer/ Ft,

VIII. r. vádlott neve VIII. r. és **IX. r. vádlott neve** IX. r. vádlottak egyetemlegesen 453.750.- /Négy százötvenháromezer-hétszázötven/ Ft,

XI. r. vádlott neve XI. r. és **XII. r. vádlott neve** XII. r. vádlottak egyetemlegesen 863.285.- /Nyolcszázhatvanháromezer-kettőszáznolcvanöt/ Ft,

IX. r. vádlott neve IX. r., **XI. r. vádlott neve** XI. r. és **XII. r. vádlott neve** XII. r. vádlottak egyetemlegesen 37.500.- /Harminchétezer-ötszáz/ Ft,

I.rendű vádlott neve I. r., **II. r. vádlott neve** II. r., **III. r. vádlott neve** III. r., **IV. r. vádlott neve** IV. r., **V. r. vádlott neve** V. r., **VI. r. vádlott neve** VI. r., **VII. r. vádlott neve** VII. r., **VIII. r. vádlott neve** VIII. r., **IX. r. vádlott neve** IX. r. és **X. r. vádlott neve** X. r. vádlottak egyetemlegesen 249.600.- /Kettőszáznegyvenkilencezer-hatszáz/ Ft,

I.rendű vádlott neve I. r., **II. r. vádlott neve** II. r., **III. r. vádlott neve** III.r., **IV. r. vádlott neve** IV.r., **V. r. vádlott neve** V. r. **VI. r. vádlott neve** VI. r., **IX. r. vádlott neve** IX. r. vádlottak egyetemlegesen 508.621.- /Ötszáznolcezer-hatszázhuszonegy/ Ft,

I.rendű vádlott neve I. r., **III. r. vádlott neve** III. r., **IV. r. vádlott neve** IV. r., **V. r. vádlott neve** V. r., **VI. r. vádlott neve** VI. r., **IX. r. vádlott neve** IX. r. vádlottak egyetemlegesen 170.595.- /Egyszázhetvenezer-ötszázkilencvenöt/ Ft,

X. r. vádlott neve X. r., **XI. r. vádlott neve** XI. r. és **XII. r. vádlott neve** XII. r. vádlottak egyetemlegesen 32.400.- /Harminckettőezer-négyszáz/ Ft **megfizetésére kötelesek.**

A fennmaradó 2.525.- /Kettőezer-ötszázhuszonöt/ Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét I.rendű vádlott neve I.r., **II. r. vádlott neve** II.r., **III. r. vádlott neve** III.r., **IV. r. vádlott neve** IV.r., **V. r. vádlott neve** V.r., **VI. r. vádlott neve** VI.r, **VII. r. vádlott neve** VII.r., **VIII. r. vádlott neve** VIII.r., **IX. r. vádlott neve** IX.r., **X. r. vádlott neve** X.r., **XI. r. vádlott neve** XI.r. és **XII. r. vádlott neve** XII.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A I.rendű vádlott neve I. r. vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban 151.200.- /Egyszázötvenegyezer-kettőszáz/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyből **VIII. r. vádlott neve** VIII. r. vádlott 38.100.-/Harmincnolcezer-egyszáz/ Ft, **IX. r. vádlott neve** IX. r. vádlott 38.100.-/Harmincnolcezer-egyszáz/ Ft, míg **XI. r. vádlott neve** XI. r. vádlott 37.500.- /Harminchétezer-ötszáz/ Ft, és **XII. r. vádlott neve** XII. r. vádlott 37.500.- /Harminchétezer-ötszáz/ Ft megfizetésére köteles az állam javára.

Indokolás

A Szombathelyi Törvényszék 2017. június 15. napján kihirdetett ítéletében a 2012. március 6. és 8. napja között őrizetben, 2017. március 22. napjától előzetes letartóztatásban lévő I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólágosan, felbujtóként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bek., (4) bek.], 2 rb. folytatólágosan elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bek, (3) bek.], felbujtóként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi

IV. tv. 310. § (1) bek., (3) bek.] és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. tv. 276. §).

A 2012. március 6. és 8. napja között őrizetben volt **II. r. vádlott neve** II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bek., (4) bek.] és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. tv. 276. §).

A 2012. március 6. és 8. napja között őrizetben volt **III. r. vádlott neve** III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bek., (4) bek.], folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bek., (3) bek.], bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bek., (3) bek.] és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. tv. 276. §).

A 2012. március 6. és 8. napja között őrizetben volt **IV. r. vádlott neve** IV. r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bek., (4) bek.], folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bek., (3) bek.], bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bek., (3) bek.] és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. tv. 276. §).

A 2012. március 6. és 8. napja között őrizetben volt **V. r. vádlott neve** V. r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bek., (4) bek.], folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bek., (3) bek.], adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bek., (3) bek.] és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. tv. 276. §).

A törvényszék **VI. r. vádlott neve** VI. r. vádlott vonatkozásában a Győri Járásbíróság B.889/2010/51. számú ítéletének - mely a Győri Törvényszék, mint másodfokú bíróság 3.Bf.47/2014/16. számú határozatával 2015. szeptember 9. napján emelkedett jogerőre - próbára bocsátást kimondó rendelkezését hatályon kívül helyezte, a próbára bocsátást megszüntette, majd a 2012. március 6. és 8. napja között őrizetben volt **VI. r. vádlott neve** VI. r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bek., (4) bek.], folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bek., (3) bek.], bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bek., (3) bek.] és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. tv. 276. §).

A 2012. március 6. és 8. napja között őrizetben volt, 2013. június 21. napjától más ügyben jogerős szabadságvesztés büntetését töltő **VII. r. vádlott neve** VII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bek., (4) bek.], folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bek., (3) bek.] és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. tv. 276. §).

A 2012. március 6. és 8. napja között őrizetben volt **VIII. r. vádlott neve** VIII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bek., (4) bek.], 2 rb. folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi

IV. tv. 310. § (1) bek., (3) bek.] és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. tv. 276. §).

A 2012. március 6. és 8. napja között őrizetben volt **IX. r. vádlott neve** IX. r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás bűntettében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bek., (4) bek.], folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás bűntettében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bek., (3) bek.] és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. tv. 276. §).

X. r. vádlott neve X. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás bűntettében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bek., (3) bek.] és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. tv. 276. §).

XI. r. vádlott neve XI. r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás bűntettében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bek., (4) bek.], 2 rb. bűnsegédként elkövetett adócsalás bűntettében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bek., (3) bek.] és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. tv. 276. §).

XII. r. vádlott neve XII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás bűntettében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bek., (4) bek.] és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. tv. 276. §).

Ezért a bíróság halmazati büntetésül I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat - mint bűnszervezetben elkövetőt - 9 év fegyházbüntetésre, 500 napi tétel pénzbüntetésre, 6 év gazdasági társaságban betöltött vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra, mellékbüntetésül 8 év közügyektől eltiltásra, **II. r. vádlott neve** II. r. vádlottat 2 év börtönbüntetésre, 350 napi tétel pénzbüntetésre, 4 év gazdasági társaságban betöltött vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra, **III. r. vádlott neve** III. r. vádlottat - mint bűnszervezetben elkövetőt - 6 év fegyházbüntetésre, 300 napi tétel pénzbüntetésre, 5 év gazdasági társaságban betöltött vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra, mellékbüntetésül 6 év közügyektől eltiltásra, **IV. r. vádlott neve** IV. r. vádlottat - mint bűnszervezetben elkövetőt - 5 év fegyházbüntetésre, 400 napi tétel pénzbüntetésre, 4 év gazdasági társaságban betöltött vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra, mellékbüntetésül 5 év közügyektől eltiltásra, **V. r. vádlott neve** V. r. vádlottat 2 év börtönbüntetésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre, 3 év gazdasági társaságban betöltött vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra, **VI. r. vádlott neve** VI. r. vádlottat - a Győri Járásbíróság B.889/2010/51. számú ítéletében - mely a Győri Törvényszék, mint másodfokú bíróság 3.Bf.47/2014/16. számú határozatával emelkedett jogerőre - megállapított közokirat-hamisítás büntette [Btk.342. § (1) bek. a./ pont] miatt is - mint bűnszervezetben elkövetőt, 6 év 6 hónap fegyházbüntetésre, 250 napi tétel pénzbüntetésre, 5 év gazdasági társaságban betöltött vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra, mellékbüntetésül 6 év közügyektől eltiltásra, **VII. r. vádlott neve** VII. r. vádlottat - mint bűnszervezetben elkövetőt és különös visszaesőt - 7 év fegyházbüntetésre, 5 év gazdasági társaságban betöltött vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra, mellékbüntetésül 7 év közügyektől eltiltásra, **VIII. r. vádlott neve** VIII. r. vádlottat 2 év börtönbüntetésre, 200 (kettőszáz) napi tétel pénzbüntetésre, 5 (öt) év könyvelői foglalkozástól eltiltásra, **IX. r. vádlott neve** IX. r. vádlottat 1 év 5 hónap börtönbüntetésre, 120 napi tétel pénzbüntetésre, 3 év gazdasági társaságban betöltött vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra, **X. r. vádlott neve** X. r. vádlottat 10 hónap börtönbüntetésre, 80 napi tétel pénzbüntetésre, 2 év gazdasági társaságban betöltött vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra, **XI. r. vádlott neve** XI. r. vádlottat 1 év 10 hónap börtönbüntetésre, 2 év gazdasági társaságban betöltött vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra, **XII. r. vádlott neve**

XII. r. vádlottat pedig 1 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év gazdasági társaságban betöltött vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra ítélte.

A bíróság a kiszabott börtönbüntetés végrehajtását **II. r. vádlott neve** II. r. vádlott tekintetében 5 évi, **V. r. vádlott neve** V. r. vádlott tekintetében 4 évi, **VIII. r. vádlott neve** VIII. r. vádlott tekintetében 5 évi, **IX. r. vádlott neve** IX. r. vádlott tekintetében 3 évi, **X. r. vádlott neve** X. r. vádlott tekintetében 1 évi, **XI. r. vádlott neve** XI. r. vádlott tekintetében 2 évi, **XII. r. vádlott neve** XII. r. vádlott tekintetében 2 évi próbaidőre felfüggesztette.

A bíróság a pénzbüntetés egy napi tételének összegét I.rendű vádlott neve I. r. vádlott vonatkozásában 4.000,- Ft-ban, **II. r. vádlott neve** II. r. vádlott vonatkozásában 3.000,- Ft-ban, **III. r. vádlott neve** III. r. vádlott vonatkozásában 3.000,- Ft-ban, **IV. r. vádlott neve** IV. r. vádlott vonatkozásában 3.000,- Ft-ban, **V. r. vádlott neve** V. r. vádlott vonatkozásában 2.500,- Ft-ban, **VI. r. vádlott neve** VI. r. vádlott vonatkozásában 3.000,- Ft-ban, **VIII. r. vádlott neve** VIII. r. vádlott vonatkozásában 2.500,- Ft-ban, **IX. r. vádlott neve** IX. r. vádlott vonatkozásában 2.500,- Ft-ban, **X. r. vádlott neve** XI. r. vádlott vonatkozásában 2.500,- Ft-ban állapította meg.

Rendelkezett arról, hogy az így összesen I.rendű vádlott neve I. r. vádlott esetében kiszabott 2.000.000,- Ft, **II. r. vádlott neve** II. r. vádlott esetében kiszabott 1.050.000,- Ft, **III. r. vádlott neve** III. r. vádlott esetében kiszabott 900.000,- Ft, **IV. r. vádlott neve** IV. r. vádlott esetében kiszabott 1.200.000,- Ft, **V. r. vádlott neve** V. r. vádlott esetében kiszabott 500.000,- Ft, **VI. r. vádlott neve** VI. r. vádlott esetében kiszabott 750.000,- Ft pénzbüntetést az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül kell az állam javára megfizetni, melyet meg nem fizetés esetén I.rendű vádlott neve I. r. vádlott vonatkozásában 500 napi, **III. r. vádlott neve** III. r. vádlott vonatkozásában 300 napi, **IV. r. vádlott neve** IV. r. vádlott vonatkozásában 400 napi, **VI. r. vádlott neve** VI. r. vádlott vonatkozásában 250 napi fegyházbüntetésre, **II. r. vádlott neve** II. r. vádlott vonatkozásában 350 napi, **V. r. vádlott neve** V. r. vádlott vonatkozásában 200 napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A bíróság a kiszabott pénzbüntetés megfizetésére **VIII. r. vádlott neve** VIII. r. **IX. r. vádlott neve** IX. r. és **X. r. vádlott neve** X. r. vádlott részére 5-5 havi részletfizetést engedélyezett azzal, hogy ha a vádlottak a részletfizetést elmulasztják, a pénzbüntetést, vagy annak meg nem fizetett részét **VIII. r. vádlott neve** VIII. r. vádlott tekintetében 200 napi, **IX. r. vádlott neve** IX. r. vádlott tekintetében 120 napi, **X. r. vádlott neve** X. r. vádlott tekintetében 80 napi fegyházbüntetésre kell átváltoztatni.

Megállapította, hogy I.rendű vádlott neve I. r., **III. r. vádlott neve** III. r., **IV. r. vádlott neve** IV. r., **VI. r. vádlott neve** VI. r. és **VII. r. vádlott neve** VII. r. vádlottak feltételes szabadságra nem bocsáthatók.

A bíróság elrendelte I.rendű vádlott neve I. r. vádlott vonatkozásában a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság B.241/2007/151. számú ítéletével kiszabott 1 év felfüggesztett börtönbüntetés, **VI. r. vádlott neve** VI. r. vádlott vonatkozásában a Győri Városi Bíróság B.1193/2006/30. számú ítéletével kiszabott 2 év börtönbüntetés végrehajtását.

A kiszabott szabadságvesztésbe I.rendű vádlott neve I. r., **III. r. vádlott neve** III. r., **IV. r. vádlott neve** IV. r., **VI. r. vádlott neve** VI. r., és **VII. r. vádlott neve** VII. r. vádlott, továbbá - annak végrehajtása elrendelése esetén - **II. r. vádlott neve** II. r., **V. r. vádlott neve** V. r., **VIII. r. vádlott neve** VIII. r. és **IX. r. vádlott neve** IX. r. vádlott vonatkozásában az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte.

A bíróság I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat az ellene emelt bizonylatolási kötelezettség megszegésével az adott üzleti év vagyoni helyzetének áttekintését megghiúsító, folytatólagosan elkövetett számvitel rendje megsértésének büntette [1978. évi IV. tv. 289. § (1) bek. b./ pont, (4) bek. b./pont] és 2 rb., a bizonylatolási kötelezettség megszegésével az adott üzleti év vagyoni helyzetének áttekintését megghiúsító, folytatólagosan, felbújtóként elkövetett számvitel rendje megsértésnek büntette [1978. évi IV. tv. 289. § (1) bek. b./ pont, (4) bek. b./pont], **II. r. vádlott neve** II. r. vádlottat az ellene emelt bizonylatolási kötelezettség megszegésével az adott üzleti év vagyoni helyzetének áttekintését megghiúsító, folytatólagosan elkövetett számvitel rendje megsértésének büntette [1978. évi IV. tv. 289. § (1) bek. b./ pont, (4) bek. b./pont], **III. r. vádlott neve** III. r. vádlottat az ellene emelt beszámoló-készítési és könyvvezetési kötelezettség megszegésével az adott üzleti év vagyoni helyzetének áttekintését megghiúsító, folytatólagosan elkövetett számvitel rendje megsértésének büntette [1978. évi IV. tv. 289. § (1) bek. a./ pont, (4) bek. b./pont], **V. r. vádlott neve** V. r. vádlottat az ellene emelt bizonylatolási kötelezettség megszegésével az adott üzleti év vagyoni helyzetének áttekintését megghiúsító, folytatólagosan elkövetett számvitel rendje megsértésének büntette [1978. évi IV. tv. 289. § (1) bek. b./ pont, (4) bek. b./pont], **VII. r. vádlott neve** VII. r. vádlottat az ellene emelt beszámoló-készítési és könyvvezetési kötelezettség megszegésével az adott üzleti év vagyoni helyzetének áttekintését megghiúsító, folytatólagosan elkövetett számvitel rendje megsértésének büntette [1978. évi IV. tv. 289. § (1) bek. a./ pont, (4) bek. b./pont] és 3 rb., a beszámoló-készítési és könyvvezetési kötelezettség megszegésével az adott üzleti év vagyoni helyzetének áttekintését megghiúsító, folytatólagosan elkövetett számvitel rendje megsértésének büntette [1978. évi IV. tv. 289. § (1) bek. a./ pont, (4) bek. b./pont], **VIII. r. vádlott neve** VIII. r. vádlottat az ellene emelt 2 rb., a bizonylatolási kötelezettség megszegésével az adott üzleti év vagyoni helyzetének áttekintését megghiúsító folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett számvitel rendje megsértésének büntette [1978. évi IV. tv. 289. § (1) bek. b./ pont, (4) bek. b./pont], **X. r. vádlott neve** X. r. vádlottat az ellene emelt beszámoló-készítési és könyvvezetési kötelezettség megszegésével az adott üzleti év vagyoni helyzetének áttekintését megghiúsító számvitel rendje megsértésének büntette [1978. évi IV. tv. 289. § (1) bek. a./ pont, (4) bek. b./pont], **XI. r. vádlott neve** XI. r. vádlottat az ellene emelt beszámoló-készítési és könyvvezetési kötelezettség megszegésével az adott üzleti év vagyoni helyzetének áttekintését megghiúsító számvitel rendje megsértésének büntette [1978. évi IV. tv. 289. § (1) bek. a./ pont, (4) bek. b./pont], **XII. r. vádlott neve** XII. r. vádlottat az ellene emelt beszámoló-készítési és könyvvezetési kötelezettség megszegésével az adott üzleti év vagyoni helyzetének áttekintését megghiúsító, folytatólagosan elkövetett számvitel rendje megsértésének büntette [1978. évi IV. tv. 289. § (1) bek. a./ pont, (4) bek. b./pont] vádja alól felmentette.

A bíróság I.rendű vádlott neve I. r. vádlott vonatkozásában a Szombathelyi Városi Bíróság 9.Bny.120/2012/2. számú végzésében zár alá vett 538.273.433,- Ft-ra, 7.454,1 dollárra és 15.802,6 euróra, valamint a Szombathelyi Városi Bíróság 9.Bny.160/2012/2. számú végzésével zár alá vett, Győr belterület hrsz. alatti, Győr, ... számú ingatlanra, **III. r. vádlott neve** III. r. vádlott vonatkozásában a Szombathelyi Városi Bíróság 9.Bny.199/2012/2. számú végzésével zár alá vett BMW ... típusú, **1. forgalmi rendszámú személygépkocsira** és KAWASAKI ...típusú, **2. forgalmi rendszámú motorkerékpárra**, **IV. r. vádlott neve** IV. r. vádlott vonatkozásában a Szombathelyi Városi Bíróság 9.Bny.199/2012/2. számú végzésével zár alá vett VOLVO ... típusú, **3. forgalmi rendszámú személygépkocsira**, **VI. r. vádlott neve** VI. r. vádlott vonatkozásában a Szombathelyi Városi Bíróság 9.Bny.199/2012/2. számú végzésével zár alá vett SKODA ... típusú, **4. forgalmi rendszámú személygépkocsira**, a **1. s.r.o.** vonatkozásában a MERCEDES ... típusú, **5. forgalmi rendszámú**, a MERCEDES-BENZ ... típusú, **6. forgalmi rendszámú**, valamint az AUDI...típusú, **7. forgalmi rendszámú személygépkocsiknak** a 15.B.498/2013/2015/II. számú végzésével elrendelt

előzetes értékesítéséből befolyt összegre, továbbá **VII. r. vádlott neve** VII. r. vádlott vonatkozásában 15.000.000,- Ft vagyona, **IX. r. vádlott neve** IX. r. vádlott vonatkozásában 1.350.000,- Ft vagyona, és **X. r. vádlott neve** X. r. vádlott vonatkozásában 300.000,- Ft vagyona vagyonelkobzást rendelt el.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, egyes iratok, illetve a transzformátorok lefoglalását megszüntette és a lefoglalást szenvedők részére kiadni rendelte, a **I. rendű vádlott neve** I. r., **II. r. vádlott neve** II. r., **III. r. vádlott neve** III. r., **IV. r. vádlott neve** IV. r. és **VI. r. vádlott neve** VI. r. vádlottnak kiadandó készpénz bűnjelek lefoglalását megszüntette, azonban a pénzbüntetés és a bűnügyi költség biztosítása érdekében visszatartotta.

A NAV Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatóság által bejelentett polgári jogi igényt elutasította, rendelkezett továbbá az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész mind a tizenkettő vádlott terhére a büntetés súlyosbításáért, valamennyi büntetési nem vonatkozásában súlyosabb büntetés kiszabása végett, ezen felül **II. r. vádlott neve** II. r., **V. r. vádlott neve** V. r., **VIII. r. vádlott neve** VIII. r., **IX. r. vádlott neve** IX. r., **X. r. vádlott neve** XI. r., **XI. r. vádlott neve** XI. r. és **XII. r. vádlott neve** XII. r. vádlottak vonatkozásában a bünszervezetben történő elkövetés megállapítása, a szabadságvesztés felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzése, a fegyház végrehajtási fokozat megállapítása, a feltételes szabadságból való kizárás megállapítása és mellékbüntetésként közügyektől eltiltás végett, **I. rendű vádlott neve** I. r. vádlott a büntetés enyhítése, a bünszervezet mellőzése, a vagyonelkobzás csökkentése végett, védője felmentés érdekében, **II. r. vádlott neve** II. r. vádlott és védője felmentés érdekében, **III. r. vádlott neve** III. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében, **IV. r. vádlott neve** IV. r. vádlott és védője téves tényállás megállapítása miatt felmentés, másodlagosan a téves minősítés miatt a bünszervezet és a mellékbüntetések mellőzése érdekében, és a bizonyítási indítványok elutasítása miatt, **V. r. vádlott neve** V. r. vádlott és védője felmentés érdekében, **VI. r. vádlott neve** VI. r. vádlott és védője a minősítés, a bünszervezet megállapítása okán, illetve a tényállással egyet nem értés miatt, **VII. r. vádlott neve** VII. r. vádlott és védője a cselekmény téves megállapítása és a bünszervezet megállapítása miatt, **VIII. r. vádlott neve** VIII. r. vádlott védője a tényállás téves megállapítása miatt, **IX. r. vádlott neve** IX. r. vádlott és védője a tényállás téves megállapítása miatt, **XI. r. vádlott neve** XI. r. vádlott védője felmentés érdekében, **XII. r. vádlott neve** XII. r. vádlott védője felmentés végett jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.58/2014/16-38. számú átiratában kifejtette, hogy a törvényszék a perrendi szabályokat megtartva járt el, a tényállást a bizonyítékok mérlegelésével megalapozottan állapította meg.

Indítványozta azonban, hogy az ítéletábra az az iratok tartalma alapján az ítéleti tényállást annyiban egészítse ki, illetve helyesbítse a Be. 352. § (1) bekezdés a.) pontja alapján, hogy

- a **III. r. vádlottat** elítélte a Győri Városi Bíróság a 2006. május 11. napján kelt és május 27. napján jogerős B.208/2006/4. számú ítéletével is közokirat-hamisítás büntette miatt, 4 hónap, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre,
- a **III. r. vádlott** előzményi pénzbüntetése akként 120.000,- Ft, hogy az 120 napi tétel, az egy napi tétel összege pedig 1.000,- Ft,
- a **VI. r. vádlottat** próbára bocsátó határozat sorszáma helyesen 51., a bűncselekmény pedig felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének kísérlete,

- VII. r. vádlottat elítélte a Kecskeméti Városi Bíróság 2.B.1144/1999/40. számú határozatával is - amely a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 3.Bf.505/2002/5. számú határozatával 2002. július 3. napján jogerős -, család büntette miatt, főbüntetésül 2 év börtönbüntetésre, mellékbüntetésként 2 év közügyek gyakorlásától eltiltásra, a büntetés kitöltésének napja pedig 2004. október 8.
- a VII. r. vádlottat a Kiskőrösi Városi Bíróság az 1.B.396/2006/7. számú ítéletében család büntettének kísérlete miatt ítélte el,
- a VII. r. vádlottat elítélő Pesti Központi Kerületi Bíróság 1.B.VI-VII.80.093/2010. számú ügyében a határozat sorszáma 11.,
- a VII. r. vádlottnak a Nagykanizsai Városi Bíróság előtt folyt 4.B.96/2008. számú ügyében a harmadfokú bíróság a Győri Ítéltábla volt,
- a VIII. r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2010. június 11. napján kelt 1.B.V-XIII.35.169/2008/21. számú ítéletével - amely a Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 28.Bf.V-XIII.9367/2010/6. számú határozatával 2011. február 13. napján emelkedett jogerőre - társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt megrovásban részesítette,
- a VII. r. vádlott 2008. szeptember 23. napjától volt a 8. Kft. ügyvezetője,
- a XII. r. vádlott 2010. március 2. napjától volt a 9. Kft. ügyvezetője,
- az elkövetési időszak kezdete 2008. június 16., befejeződése 2011. november 20. napja.
- a III. r. vádlott terhére is esik még a 7/a-b, 8/a-c., 10/a-b., és a 12/a-b. tényállási pontokban írt részselekmények elkövetése is,
- nem esik a X. r. vádlott terhére a 7/a-b., 8/a-c., 12/a-b., 13., 14., 15/a-c, a XI. r. vádlott terhére a 7/a-b., 8/a-c., 9., 10/a-b., 11., a XII. r. vádlott terhére a 9., 10/a-b., 11., 12/a-b., 13., 14., 15/a-c. tényállási pontokban írt részselekmények elkövetése.
- a VI. r. vádlott terhére is esik még a 8/a-c., 9., 10/a-b., 11., 12/a-b., 13., 14., 15/a-c. tényállási pontokban írt részselekmények elkövetése is.
- a megszegett ÁFA jogszabály a 2007. évi CXXII. törvény, és a vádlottak megsértették a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 15.§-ának (3) bekezdésében írt valóság elvét is.

Kifejtette továbbá, hogy a tényállásból, amelyet a bizonyítási indítványok elutasítása sem tesz megalapozatlanná, a vádlottak bűnösségére vont következtetés - amelynek okán a törvényszék indokolási kötelezettségének is messzemenőig eleget tett - okszerű, azonban a bizonyítékok közül a telefonlehallgatások és a megfigyelések anyagát mellőzné felhasználni.

Álláspontja szerint a büntető anyagi jogszabály időbeli hatályának értelmezése helyes, de annak levezetése hiányos. A bünszervezetben elkövetés megállapítását a további hét vádlott vonatkozásában is indítványozta, miután a tizenkét vádlott szervezett, nemzetközi relációval is bíró társas elkövetése több mint bünszövetség, s miután a bünszervezet megállapításához az is elégséges, ha az egyes elkövetők csupán részfeladatokat valósítanak meg, nem szervező, irányító, hanem csak közreműködő, segítő szerepet tanúsítanak, akár egyetlen alkalommal, egyetlen részselekményben való részvétellel.

Kifejtette továbbá, hogy a cselekmények minősítése akként törvényes, hogy **IX. r. vádlott neve IX. r. vádlottnak** az adóbevétel jelentős mértékben csökkentő adócsalás büntetési 2 rendbeliek, s a magánokirat-hamisítások rendbelisége attól függ, hány jogviszonnyal kapcsolatos bizonyításra használják fel többször is a hamis magánokiratokat, azaz jelen esetben az adócsalások rendbeliségétől.

A kiszabott szabadságvesztés büntetéseket, foglalkozástól eltiltás büntetéseket és közügyektől eltiltás mellékbüntetéseket a bünszervezethez képest is enyhének, a pénzbüntetéseket, napi tétel számokban, de különösen az egy napi tétel összegében nem kellően egyéniesítettnek tartotta, míg a

XI. r. vádlottat illetően azért hiányolta, mert rendszeres jövedelme mellett ingatlan vagyona is van. A szabadságvesztések végrehajtásának felfüggesztését pedig eleve kizárja a bűncselekmények bünszervezetben elkövetése, de ellentmondának annak a bünszövetség és üzletszerűség súlyosító körülmények is. Az enyhítő szakasz alkalmazására a bünszervezetben történő és folytatólagos, üzletszerű elkövetésre figyelemmel a bűnsegély esetében sem látott lehetőséget.

Rámutatott továbbá arra is, hogy a VII. r. vádlott nem különös és nem is visszaeső, ugyanis a korábban kiszabott végrehajtandó szabadságvesztés büntetésének kitöltésétől nem három éven belül követte el a bűncselekményeit. Ezért nála nem indítványozta a fegyház büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetésnek a felemelését, és esetében a 2010. május 1. napja előtt hatályos büntető anyagi törvény alkalmazását tartotta helyesnek, amikor a szabadságvesztés még főbüntetés, a foglalkozástól eltiltás pedig mellékbüntetés volt, és még nem élt a középmértékes büntetés kiszabási elv.

Ezért az I-VI. r., valamint a VIII-XII. r. vádlottak vonatkozásában a szabadságvesztés és - a VII. r. vádlott vonatkozásában is - a foglalkozástól eltiltás büntetések, az I. r., III. r., IV. r., VI. r. vádlottak vonatkozásában a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának felemelését, a II. r., V. r. VIII. r., IX-XII. r. vádlottak vonatkozásában a feltételes kedvezmény mellőzését, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés bevezetését, a II. r., III. r., V. r., VI. r., VIII-X. r. vádlottak vonatkozásában a pénzbüntetés napi tételei számának növelését, a XI. r., vádlott vonatkozásában a pénzbüntetés bevezetését, az I. r. vádlott vonatkozásában a pénzbüntetés egy napi tétele összegének drasztikus, a II-VI. r, valamint a VIII-IX. r. vádlottak vonatkozásában is a felemelését indítványozta.

Kifejtette továbbá, hogy a bíróság által megállapított adókiesés mértéke az I. r. vádlottól és a feleségétől a vagyonek Kobzár elrendelésével és az annak alapjául szolgáló zár alá vett pénzzel eleve fedezett, azonban az ezen túlmenő vagyonek Kobzár is van törvényes mód, a bünszervezet idején szerzett vagyona és a bűncselekmény elkövetéséért kapott összegre vonatkozó törvényi rendelkezésekre figyelemmel. A bünszervezetben részvétel ideje alatt szerzett vagyonnal kapcsolatban ugyan az I. r. vádlott részletes bizonyítást ajánlott, ahhoz bizonyítási eszközöket csatolt, ám ezek a törvényi vélelem megdöntéséhez álláspontja szerint nem vezethetnek.

Kifejtette továbbá, hogy az ítélet egyéb rendelkezései azzal törvényesek, hogy a bélyegző, pecsétnyomók, forgalmi engedélyek, bankkártya, adókártya, nem csatolandók az iratokhoz, hanem lefoglalások megszüntetése és megsemmisítésük, illetve kiadásuk, vagy a kiállító hatósághoz megküldésük a helyes rendelkezés, továbbá a nyomozás során is merült fel bűnügyi költség, amelynek viseléséről azonban a törvénytörvény nem rendelkezett, ezek mulasztását pótolni kell.

Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy az ítéletábra nyilvános ülésen eljárva az első fokú ítéletet a Be. 372. § (1) bekezdése alapján annyiban változtassa meg, hogy a költségvetést károsító bűncselekményeket **IX. r. vádlott neve** IX. r. vádlott vonatkozásában további bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetnének (1978. évi IV. törvény 310. § (1) és (3) bekezdés) a közbizalom elleni bűncselekményeket I.rendű vádlott neve I. r. vádlott vonatkozásában 4 rb. - ebből két esetben felbujtóként - elkövetettnek, **III. r. vádlott neve** III. r. vádlott vonatkozásában 3 rb. folytatólagosan, bűnsegédként elkövetettnek, **IV. r. vádlott neve** IV. r. vádlott vonatkozásában 3 rb. folytatólagosan, bűnsegédként elkövetettnek, **V. r. vádlott neve** V. r. vádlott vonatkozásában 3 rb. folytatólagosan, - ebből két esetben bűnsegédként - elkövetettnek, **VI. r. vádlott neve** VI. r. vádlott vonatkozásában 3 rb. folytatólagosan, bűnsegédként elkövetettnek, **VII. r. vádlott neve** VII. r. vádlott vonatkozásában 2 rb. folytatólagosan, bűnsegédként elkövetettnek, **VIII. r. vádlott neve** VIII. r. vádlott vonatkozásában 3 rb. folytatólagosan, bűnsegédként elkövetettnek, **IX. r. vádlott neve** IX. r. vádlott

vonatkozásában 3 rb. folytatólagosan, bűnsegédként elkövetettnek, **X. r. vádlott neve** X. r. vádlott vonatkozásában 2 rb. folytatólagosan, bűnsegédként elkövetettnek, **XI. r. vádlott neve** XI. r. vádlott vonatkozásában 3 rb. folytatólagosan, bűnsegédként elkövetettnek minősítse.

Mindezekért a vádlottakat halmazati büntetésül, mint bűnszervezetben elkövetőket, hosszabb tartamú fegyházbüntetésre, foglalkozástól eltiltásra, mellékbüntetésül közügyektől eltiltásra ítélje. A kiszabott börtönbüntetések végrehajtását próbaidőre felfüggesztő rendelkezéseket **II. r. vádlott neve** II. r., **V. r. vádlott neve** V. r., **VIII. r. vádlott neve** VIII. r., **IX. r. vádlott neve** IX. r., **X. r. vádlott neve** X. r., **XI. r. vádlott neve** XI. r. és **XII. r. vádlott neve** XII. r. vádlottak tekintetében mellőzze. A pénzbüntetés napi tételeinek számát a II. r., III. r., V. r., VI. r., VIII. r., IX. r. és X. r. vádlottak vonatkozásában emelje fel, a pénzbüntetés egy napi tételének összegét az I. r., II. r., III. r., IV. r., V. r., VI. r., VIII. r. és IX. r. vádlottak vonatkozásában emelje fel. Állapítsa meg, hogy a II. r., V. r., VIII. r., IX. r., X. r., XI. r. és XII. r. vádlottak feltételes szabadságra nem bocsáthatóak. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe a II. r., V. r., VIII. r. és IX. r. vádlottak vonatkozásában 2012. március 6. napjától 2012. március 8. napjáig terjedően beszámítani rendelje.

A vagyoneklobzás körében a **1. Sro. gazdasági társaság** tulajdonát képező személygépkocsi vonatkozásában a törvényszéket a Be. 571.§-a szerinti különleges eljárás lefolytatására hívja fel, az I-IV. r., valamint a VI. r. vádlottaknak kiadni rendelt forint, euro, dollár, lej összegek vagyoneklobzását is rendelje el, továbbá az eljárás során felmerült 7.192.803.- Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezze a vádlottakat a felmerülés arányában.

Az I. r., valamint a II. r. vádlott védői fellebbezésük indokolásában kifejtették, hogy az első fokú bíróság a bizonyítási eljárást nem minden esetben az eljárási szabályok maradéktalan betartásával folytatta le, a tárgyalásokon való vádlotti részvétel, illetve a védői helyettesítések kívánni valót hagynak maguk után. Hivatkoztak arra is, hogy megsértette az első fokú bíróság a Be. 78. § (4) bekezdésében foglaltakat, hiszen olyan bizonyítási eszközt fogadott be, ami nem felelt meg a törvényi előírásoknak, így a telefonlehallgatások és megfigyelések anyaga törvénysértő módon került értékelésre.

Rámutattak arra, hogy az első fokú bíróság indokolási kötelezettségének sem tett eleget, továbbá az első fokú bíróság által megállapított tényállás nem mentes a Be. 351. § (2) bekezdés c.) és d.) pontjaiban foglalt hibáktól, mert egyrészt iratellenes megállapításokat tartalmaz, másrészt a megállapított tényekből messzemenően téves következtetéseket vont le.

Ezzel kapcsolatban kitértek arra, hogy az ítélet tényállása részbeni megalapozatlanságát a szakértői vélemény ténybeli hibáinak és ellentmondásainak fel nem oldása, a törvénytelen bizonyítási eszközök felhasználása, és az egyes köröknél a rendelkezésre álló objektív bizonyítékok figyelmen kívül hagyása okozta. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság kiemelkedően és kizárólagosan támaszkodott az igazságügyi szakértő több alkalommal is kiegészített szakvéleményére, amely rögzítette, hogy a vádirattal egybehangzóan a bűncselekmény az egyes körök vonatkozásában azért merülhetett fel, mert a körök zárt láncot alkotnak, körbe érnek, és így bizonyított az a magatartás, mellyel I.rendű vádlott neve I. r. vádlott a költségvetésnek vagyoni hátrányt okozott. Ezzel kapcsolatban azonban utaltak arra, hogy a szakértő olyan szakvéleményeket készített az eljárás során, melyekben folyamatosan változtatta a véleményét arról, hogy a lefoglalt számlákon be tudja-e azonosítani a transzformátorokat vagy sem, és ezzel kapcsolatban eljutott az azonos fogalmától a hasonlóan keresztül a megfeleltethető minősítésig.

Részletesen elemezték azt is, hogy álláspontjuk szerint az 1-7, 8., 9., 10-55. körökkel kapcsolatban megállapított ítéleti tényállást, amely nagyrészt az igazságügyi szakértői vélemény megállapításaira támaszkodik, milyen bizonyítékok cáfolják, az miként tartalmaz iratellenes megállapításokat, illetve miért tekinthető megalapozatlannak.

Kifejtették azt is, hogy a titkos információgyűjtés adatainak felhasználására jogszabálysértő módon került sor. Álláspontjuk szerint a nyomozó hatóság nem tett eleget a lehallgatási anyag felhasználhatóságához szükséges haladéktalanság követelményének, jogszabályellenesen túlterjeszkedett a titkos információgyűjtés időbeli korlátján, illetve a rendelkezésre álló iratok alapján nem állapíthatóak meg a lehallgatás bizonyítékként történő felhasználásának törvényi feltételei sem. Álláspontját részletesen, alkotmánybíróági határozatok, bírói döntések, illetőleg kollégiumi vélemények bemutatásával támasztotta alá. Mindezek alapján álláspontja szerint a jogszabálysértések olyan mértékűek, mely alapján egyértelmű, hogy a nyomozó hatóság által a titkos információgyűjtés során beszerzett adatok a büntetőeljárás során nem használható fel, és azokat a Be. 78. § (4) bekezdése alapján ki kell rekeszteni a bizonyítékok sorából.

Részletesen érveltek amellett is, hogy a bünszervezet fogalma jogszerűen jelen eljárás tárgyát képező cselekményre nem állapítható meg. Ezzel kapcsolatban egyrészt utaltak arra, hogy az elbíráláskor hatályban lévő büntető törvény alkalmazása kedvezőbb a vádlottakra nézve, az alapján a bünszervezetben elkövetés megállapítása pedig kizárt, ugyanis törvényi egységről, egyetlen bűncselekményről van szó, másrészt rámutattak arra, hogy jelen esetben működő, gazdasági tevékenységet folytató cégekről, illetve azok vezetőiről, és a hozzájuk kapcsolódó, személyes kapcsolatokon alapuló viszonyokról beszélhetünk. Ennélfogva I.rendű vádlott neve és társai személyükben, valamint az általuk elkövetett cselekmények alapján nem alkalmasak arra, hogy egy jól felépített, a társadalomra különösen veszélyes, összehangolt bűnözői csoportosulásról, bünszervezetről beszéljünk, illetve ennek törvényi kritériumai is hiányoznak.

Kitértek arra is, hogy a vádlottak egymás közötti kapcsolatrendszerére vonatkozóan nincs világos leírás, azt nem részletezte a tényállás, így ebből semmiféle szervezeti struktúra nem rajzolódik ki, az eljárás során azt sem sikerült egyértelműen tisztázni, hogy volt-e egyáltalán valamiféle struktúra az elkövetések során, és ha igen, akkor ki, kinek volt alárendelve.

Álláspontjuk szerint az ítélet megalapozatlansága a másodfokú eljárás során a Be. 352. § (1) bekezdés a.) és b.) pontja alapján kiküszöbölhető a tényállás helyesbítésével, a helyes következtetések levonásával, továbbá ezek alapján eltérő tényállás is megállapítható, amennyiben a vádlottak felmentésének lehet helye. Mindezekre tekintettel indítványozták, hogy az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) és (2) bekezdése szerint változtassa meg, I.rendű vádlott neve I. r. és **II. r. vádlott neve** II. r. vádlottakat az ellenük emelt vád alól a Be. 331. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Be. 6. § (3) bekezdés b.) pont I. fordulatára is mentse fel. Amennyiben azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint a megalapozatlanság a másodfokú eljárásban nem küszöbölhető ki, úgy az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére tettek indítványt.

A IV. r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában a Be. 376. § (1) bekezdés II. fordulata szerint az ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt, mivel a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat az első fokú eljárás során megsértették, e törvénysértéseket pedig a Be. 111. és 112. §-ában a terheltet és a védőt megillető jogok korlátozásában jelölte meg.

Az ítéletet emellett megalapozatlannak is tartotta, mert az elsőfokú bíróság nem tárta fel azokat a bizonyítékokat, amely alapján megalapozott tényállást és reális ítélet születhetett volna. Álláspontja

szerint ebbe a körbe tartozik a vádlottak által beszerzett magánszakértői vélemények mellőzése, ezzel összefüggésben a szakvélemények mellőzésének kötelező indokolása, valamint a nyomozó hatóság által kirendelt szakértő több esetben téves és iratellenes megállapítása.

Fellebbezésében részletesen sorolta és elemezte az ítélet iratellenes megállapításait, téves ténybeli következtetéseit az egyes tényállási pontokkal kapcsolatban.

Kitért arra is, hogy az első fokú eljárás során sérült az egyenlő fegyverviselés elve, az ügyben csak és kizárólagosan a nyomozó hatóság által kirendelt, végzésével irányított, és az ügyészség által támogatott szakértői vélemény képezte az eljárás tárgyát, azzal ellentétes véleményt nem is engedett a bíróság a bizonyítás anyagává tenni.

Álláspontja szerint ugyancsak megalapozatlan a bíróság következtetése abban a vonatkozásban, hogy bünszervezetben követték el a vádlottak a cselekményeket, a szervezetség ugyanis nem bizonyított a jelen eljárásban, erre vonatkozóan semmilyen adat nem merült fel, így annak mellőzését indítványozta. Ezzel kapcsolatban utalt arra is, hogy a titkos információgyűjtés során beszerzett telefonlehallgatások, emailok anyagát a bizonyítékok közül mellőzni kell, a nyomozó hatóság ugyanis nem tett eleget a lehallgatási anyagok felhasználhatóságához szükséges haladéktalanság követelményének, továbbá jogszabályellenesen túlterjeszkedett a titkos információgyűjtés időbeli korlátján is, illetve a rendelkezésre álló iratok alapján nem állapítható meg a bizonyítékkénti felhasználás törvényi feltétele sem, nevezetesen a Be. 206/A. § (1) bekezdés b.) pontjában írt feltétel.

Kifejtette, amennyiben ezen telefonlehallgatásokat kirekesztésre kerülnek a bizonyítékok közül, úgy a bünszervezet létrejöttére a törvényi feltételek hiányán túl bizonyíték sem áll rendelkezésre, ezért annak megállapítását mindenképpen mellőzni kell. Sérelmezte ezzel kapcsolatban azt is, hogy hiába kérték a lehallgatási anyag meghallgatását, azt a bíróság elutasította.

Kitért továbbá arra, hogy a Szombathelyi Törvényszék indokolási kötelezettségét is sorozatosan és visszatérően megsértette, így az ítélet ténybeli és jogi indokolása is hiányos, ezért az első fokú ítélet álláspontja szerint felülbírálatra alkalmatlan. Utalt ezzel kapcsolatban arra is, hogy a védelem bizonyítási indítványainak teljeskörű mellőzése és a szakértői bizonyítás súlyos hiányosságai és ellentmondásai olyan helyzetet teremtettek, hogy a történeti tényállás egész egyszerűen felderítetlen maradt, ebből következően az ítéleti tényállás nem lehet megalapozott, így az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Másodlagosan a bünszervezeti minősítés mellőzését és annak hiányában a kiszabott büntetés jelentős mértékű enyhítését kérte, az enyhítő körülményekre, a jelentős időmúlásra, a bűnsegédi elkövetésre, a kár megtérülésére, valamint arra figyelemmel, hogy a vádlott két kiskorú gyermek eltartásáról köteles gondoskodni.

Az ügyész a fellebbezési tárgyaláson tartott perbeszédében az átiratában foglaltakat fenntartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartva folytatta le a bizonyítási eljárást, és annak eredményeként megalapozott tényállást állapított meg, azzal, hogy azt az átiratában foglaltak szerint indítványozta kiegészíteni, pontosítani.

Rámutatott, hogy a vádlottak bűnösségének alapjául az okirati bizonyítékok, számlák, bankszámla-kivonatok, az igazságügyi adó- és könyvszakértői vélemény és kiegészítései, a VII. r. vádlott nyomozati beismerő vallomásai, a IX. r. és X. r. vádlott ténybeli beismerő vallomásai szolgálnak, egyes részletekben megerősítve egyebek mellett **A.A.** tanú első nyomozati vallomása, **B.B.**, **C.C.**, **D.D.**, **E.E.** és az 1-es számú tanú tárgyaláson is fenntartott nyomozati vallomásai, a házkutatások,

lefoglalások eredményei, a jogsegély útján beszerzett tanúk vallomásai és okiratok, valamint a telefonlehallgatások és titkos megfigyelés anyaga által.

Rámutatott, hogy a törvényszék a jól szerkesztett, rendezett, átlátható ítéletében rendkívül részletes, alapos, érthető és meggyőző indokolást adott, amelyben kimerítően ismertette az egyes bizonyítási eszközök, különösen az igazságügyi adó- és könyvszakértői vélemény, annak kiegészítései és a szakértő meghallgatásai tartalmát, számot adott emellett az egyes bizonyítékok elfogadásának és elvetésének indokairól, indokolási kötelezettségét dicséretes módon teljesítette.

Kifejtette azonban, hogy a titkos információgyűjtés eredményének felhasználása körében a nyomozás „haladéktalanul” elrendelésének követelménye sérült, mint ahogy a titkos információgyűjtés meghosszabbított törvényi határideje is. Így az I. r. vádlottal szemben a titkos eszközök alkalmazása több mint egy éven keresztül volt folyamatos, a III. r. vádlott esetében több engedélyezés párhuzamosan történt, az V. r. vádlott esetében pedig a titkos információgyűjtés lejártát követően több mint 5 hónappal később került sor a nyomozás elrendelésére. Mindezekre tekintettel az időbeli korlátokon kívül eső információgyűjtés, adatszerzés során keletkezett bizonyítékok kirekesztését indítványozta.

Kiemelte, hogy a törvényszék a Btk. 2. §-ára figyelemmel helyesen alkalmazta az elkövetéskor hatályban volt 1978. évi IV. törvényt, az átiratában foglaltakkal egyezően fenntartotta, hogy a bünszervezet valamennyi vádlott esetében megállapítható. A bűncselekmények minősítését is nagyrészt helyesnek tartotta, ezek pontosításával kapcsolatban megismételte az átiratában foglalt indítványát.

Egyebekben a büntetések súlyosítása, a vagyonek kobzás alkalmazása, valamint a bűnügyi költség viselése vonatkozásában tett indítványait az átiratában foglaltakkal egyezően adta elő.

Az I. r. és II. r. vádlott védője a fellebbezési tárgyaláson elmondott perbeszédében fellebbezésének írásban benyújtott indokolását mindkét vádlott vonatkozásában fenntartotta. Vitatta szakértő 1 kirendelt igazságügyi könyvszakértő eljárását, valamint az ügyben adott szakértői véleményét, illetve annak kiegészítéseit. Rámutatott arra, hogy a szakértő a meghallgatása során kijelentette, hogy a nyomozó hatóság titkos adatgyűjtése, illetve a nyomozati iratok adatai nélkül könyvszakértői módszerekkel nem lehetne adóhiányt megállapítani, valamint közölte azt is, hogy a nyomozó hatóság lerajzolta neki az ábrát, a módszereket, és neki az volt a feladata, hogy ezt szakértői módszerekkel jóváhagyja, amely álláspontja szerint megkérdőjelezi a szakértő alkalmasságát, elfogulatlanságát. Ezzel kapcsolatban példaként említette, hogy mind a szakértő, mind a vád, mind az első fokú bíróság azt állapította meg, hogy a **VII. r. vádlott neve** VIII. r. vádlott által kiállított számlák előre legépelt számlák voltak, ám azok között egy darab gépelt számla nem volt. Emellett számtalanszor bebizonyosodott az elsőfokú eljárás során, hogy a szakértő tévedett, lényeges tényeket nem vett figyelembe, nem talált meg okiratokat, feltételezésekbe bocsátkozott, illetve nem válaszolt a védői kérdésekre, sőt, a kompetenciáját is túllépte, amikor a titkos információgyűjtés eredményét és a tanúvallomásokat elemezte, vagy megállapította a számlák fiktivitását, ám ennek semmilyen következménye nem volt.

Indítványozta továbbá a titkos információgyűjtés eredményeként beszerzett bizonyítékok kirekesztését is, hivatkozva arra, hogy ezek törvénytelenül beszerzett bizonyítékok, a lehallgatások engedélyezésénél ugyanis a törvényi határidőt túllépték, hiányzik az ügyészi indítvány és a bírói engedélyezési végzés, nem tettek haladéktalanul feljelentést az ügyben, és az egyes beszélgetéseket

annak ellenére nem hallgatta meg az elsőfokú bíróság, hogy az érintettek vitatták az erről készült jelentés helyességét, és kérték, hogy azokat hallgassák meg.

A vagyoneklobzással kapcsolatban kifejtette, hogy az I. r. vádlott számlákkal igazolta, hogy mely vagyontárgyak kerültek a vád tárgyává tett időszak előtt a birtokába, így azok elkobzásának a bünszervezet megállapítása esetén sincs helye.

Kitért továbbá arra is, hogy az elbíráláskor hatályban lévő büntető törvény alkalmazása kedvezőbb a védenecire nézve, az alapján a bünszervezetben elkövetés megállapítása pedig kizárt, ugyanis törvényi egységről, egyetlen bűncselekményről van szó. Végezetül részletesen ecsetelte azt is, hogy az elsőfokú bíróság miként sértette meg a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogokat. Mindezek alapján elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az I. r. és II. r. vádlottak felmentését, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta.

A III. r. vádlott védője a fellebbezési tárgyaláson perbeszédében előadta, hogy az elsőfokú ítélet szerint **VI. r. vádlott neve** VI. r. vádlottat **III. r. vádlott neve** III. r. vádlott bízta meg, és közvetítette részére I.rendű vádlott neve I. r. vádlott utasításait, holott a VI. r. vádlott a bíróság szerint 2009. március 25.-től tagja a bünszervezetnek, tehát jóval korábban, mint a III. r. vádlott, mert ő az ítélet alapján csak 2010. áprilisától volt a csoport tagja. Ezt az ellentmondást pedig nem lehet feloldani. Rámutatott arra is, hogy az ítélet szerint a III. r. és VI. r. vádlott 2009. március 25. napján megalapította a **10. s.r.o-t** és a **9. Kft.-t**, így e két cég alapítása is korábbi, mint ahogy az ítélet megállapítása szerint **III. r. vádlott neve** III. r. vádlott tagja lett a bünszervezetnek. Ennélfogva hiányos a tényállás, és a bíróság további tényekre is helytelenül következtetett, a III. r. vádlott ugyanis az utasításoknak nem tud eleget tenni, ha még tagja sem volt a bünszervezetnek.

Ezzel kapcsolatban utalt arra is, hogy sehol nem szerepel az ítéletben konkrét megállapítás, hogy a III. r. vádlott az I. r. utasításait mikor és ki felé továbbította, mindössze egy általános megállapítás van, ami álláspontja szerint a bünszervezet megállapításához kevés, semmi adat nincs arra, hogy az egyes számlakörökben milyen adat jutott **I. r.tól III. r. vádlottig**, és tőle a többiek felé, mint ahogy arra sincs semmiféle konkrétum, hogy ki vette fel a pénzt, kinek adta, és hogy került az az I. r. vádlotthoz.

Végül kitért arra is, hogy a 40. számlakörtől a számlakörök nem zártak, nincsenek meg a szlovák társaságok iratai, a pénztalások is hiányoznak, vannak olyan láncolatok, ahol a gazdasági társaságok között nincs is kapcsolat, pénz nem mozog, számla nincs, az elsőfokú bíróság mégis megállapította a vádlottak bűnösségét, ennek azonban indokát nem adta.

Mindezek alapján álláspontja szerint az ítélet nem megalapozott, a tényállás nem felderített, hiányos, az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre is helytelenül következtetett, ezért elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta, másodsorban pedig a bünszervezet megállapításának mellőzését és az igen jelentős időmúlásra tekintettel a büntetés lényeges enyhítését kérte.

A IV. r. vádlott védője a fellebbezési tárgyaláson fellebbezésének írásban benyújtott részletes indokolását fenntartotta. Kifejtette, hogy fellebbezésük elsődlegesen hatályon kívül helyezésre irányul, ugyanis az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét elmulasztotta, a tényállás felderítetlen, megalapozatlan, súlyos szabálysértés történt a titkos információgyűjtés során, valamint a vádlottak törvényes jogainak gyakorlása körében. Hozzáfűzte, hogy az ítélet indokolásából nem derül ki, hogy milyen bizonyítékból milyen következtetéseket vont le az elsőfokú bíróság, az ítélet

lényegében csak a bizonyítékok felsorolása, ismétlése érdemi indokolás nélkül, amelyből nem lehet nyomon követni a bíróság logikai gondolatmenetét.

A bizonyítás hiányossága körében utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság valamennyi védői, vádlotti bizonyítási indítványt elutasította, a IV. r. vádlott tekintetében hét indítvány vetődött fel, a törvényszék egyiket sem teljesítette, de csak kettőt emelt ki az ítéletben, a másik ötről nem is tett említést, elutasítását nem is indokolta.

Kitért arra is, hogy az elsőfokú bíróság a tanúkihallgatások során a védelem kérdésfeltevési jogát nem biztosította. A védelem a nyomozás során nem tudott kérdezni, a tárgyaláson pedig nem biztosított kérdésfeltevési jogot. Bizonyos tanúvallomások beszerzésével kapcsolatban ugyanis felmerült, hogy törvényes volt-e, de ezt nem vizsgálta a törvényszék a felvetések ellenére sem, holott a 2012. március 6. napján kihallgatott tanúk elmondták, hogy presszionálva voltak a nyomozóhatóság részéről. A szakértői véleménnyel, valamint a szakértő meghallgatása során történetekkel kapcsolatban pedig csatlakozott az I. r. és II. r. vádlottak védője által előadottakhoz, illetve kiemelte azt is, hogy nagyszámú okiratot csatolt a védelem, de ezek egyáltalán nem szerepelnek még a számbavétel szintjén sem az ítéletben.

A titkos információgyűjtés eredményeként beszerzett bizonyítékokkal kapcsolatban utalt arra, hogy az ítélet tábla megkeresésére érkezett igazolások alapján sem rekonstruálható, hogy annak engedélyezésére és felhasználására a jogszabályoknak, illetve az eljárási törvénynek megfelelően került sor, ezért annak kirekesztését indítványozta a bizonyítékok köréből. Ezzel kapcsolatban kifejtette azt is, hogy a bünszervezeti minősítés a titkos információgyűjtés anyagán alapul, más bizonyíték erre vonatkozóan nincs, ráadásul a IV. r. vádlottra nem is vonatkozik ez az anyag, ezért a bünszervezet nem állapítható meg.

Mindezek alapján elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt, másodlagosan pedig a büntetés jelentős enyhítésére, a bünszervezet hiányára, a bűnsegédi magatartására és arra tekintettel, hogy a kár megtérülése biztosított.

Az V. r. vádlott védője perbeszédében csatlakozott az I. r. és II. r. vádlottak védője által előadottakhoz. Kifejtette, hogy a Szombathelyi Törvényszék ítélete megalapozatlan, a tényállás felderítetlen. Álláspontja szerint elengedhetetlen lett volna másik szakértő bevonása az ügybe, mert sok kritika érte a korábban kirendelt szakértőt, mind formai, mind tartalmi szempontból. A bünszervezettel kapcsolatban kitért arra, hogy fel kellett volna ismerni, hogy a titkos adatszerzés során keletkezett bizonyítékokat nem lehetett volna bevonni az eljárásba, ezt a fellebbviteli főügyészség is észlelte, és mellőzni kérte, ennek hiányában pedig a bünszervezet bizonyítékok hiányában nem állapítható meg. Ezzel összefüggésben utalt arra is, hogy **V. r. vádlott neve** V. r. vádlott esetében a közel egy év megfigyelés egyébként sem hozott eredményt.

Előadta továbbá, hogy az elsőfokú ítélet szerint az V. r. vádlott 5.350.000,- Ft-tal károsította meg a költségvetést, azonban az elsőfokú bíróságnak nem sikerült hitelesen alátámasztania, miért gondolja, hogy védence ezt az összeget a költségvetésből ezt elcsalta. Rámutatott arra is, hogy ezen kívül van még egy tétel, ami nagyobb összeg, 200 millió forint, amellyel kapcsolatban úgy szól az ítélet, hogy az V. r. vádlott az I. r. vádlott utasítására cselekedett, ezért bűnsegéd, de erre semmiféle bizonyíték nincs. Mindezekre tekintettel az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta.

A VI. r. vádlott védője perbeszédében osztotta azt az álláspontot, hogy az elsőfokú eljárás során olyan hibák történtek, amelyeket a másodfokú eljárásban nem lehet korrigálni, ezért az ítélet

hatályon kívül helyezésére és új eljárásra kell, hogy sor kerüljön, amelyet egy másik tanácsnak kell lefolytatnia. A szakértő tevékenységével és a szakértői véleménnyel kapcsolatos kritikákat illetően csatlakozott a védőkollégáihoz, az általuk kifejtettekkel mindenben egyetértett. Sérelemre méltó továbbá, hogy az elsőfokú bíróság úgy vont le következtetést a VI. r. vádlottal kapcsolatban, hogy nem ismerte az adott cég történetét, könyvelési anyagát, holott azt megismerhette volna, ha bizonyítási indítványát nem utasítja el.

Mindezek alapján elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta, másodlagosan az enyhítő körülményekre, az időmúlásra, a vagyoni hátrány megtérülésére és a bűnsegédi magatartásra tekintettel a büntetés enyhítését kérte.

A VII. r. vádlott védője a fellebbezési tárgyaláson a védőbeszédében elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta, mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének nem tett eleget, és így az ítélet felülbírálatra alkalmatlan, másodlagosan eltérő tényállás megállapítása mellett a VII. r. vádlott felmentését kérte.

Kifejtette, hogy az ügyfele beismerő vallomást tett, bár többféle vallomása is volt, vallomása perdöntő bizonyíték. Az elsőfokú bíróság kiragadott részleteket védenca vallomásából, azzal támasztotta alá a vád az ítélet jogosságát, viszont nem vizsgálta, hogy **VII. r. vádlott neve** VII. r. vádlott miért vallott két különböző módon. Ezzel kapcsolatban kifejtette, hogy a közigazgatási eljárásban tett vallomását ki kell rekeszteni, mert a megfelelő kioktatások, garanciák nem érvényesültek, míg a büntetőeljárás során volt egy beismerő és egy visszavonó vallomása. Nem vizsgálta azonban az elsőfokú bíróság, hogy a VII. r. vádlott miért vonta vissza a többiek terhelő vallomását, ugyanakkor a törvényszék mégis azt fogadta el, a megváltoztatott vallomását pedig elintézte azzal, hogy az nem valós, csak kitalálta. Ennek ellenére vizsgálnia kellett volna, hogy ezt miért tette, különösen, hogy a VII. r. vádlott végig kitartott az utolsó vallomása mellett.

Előadta továbbá, hogy védenca a megváltoztatott vallomásában is önmagára terhelően nyilatkozott, elismerte, hogy nem megfelelően járt el, bizonyos törvényi előírásokat megszegett, kijelentette, hogy ő utasítást senkitől nem fogadott el, ő a maga útját követte, volt is tapasztalata cégek vezetésében. Ennek ellenére az elsőfokú bíróság ezt a vallomását nem fogadta el, ezzel pedig a törvényszék rosszul állapította meg az ő szerepét. Egyebekben a szakvéleménnyel, a bűnszervezettel és a titkos információgyűjtéssel kapcsolatban csatlakozott a védő-társai által elmondottakhoz.

A VIII. r. és IX. r. vádlott védője perbeszédében kifejtette, hogy védencai cselekvősege elhanyagolható, nem áll érdekükben, hogy továbbra is az eljárás hatálya alatt álljanak, így kérte, hogy az ítélőtábla érdemben bírálja felül az ítéletet. Rámutatott arra, hogy a VIII. r. vádlott az I. r. vádlott cégeinek a könyvelését végző cég vezetője volt. A tényleges könyvelést azonban a cége valamelyik alkalmazottja végezte el, így abból, hogy ő volt a cégvezető, nem következik az, hogy tudomással is bírt a számlák fiktív voltáról. Ezzel kapcsolatban a szakértő állapította csak meg, hogy a VIII. r. vádlottnak feltűnhetett, hogy nagy összegű számlák vannak, ugyanakkor álláspontja szerint semmiféle bizonyíték nincs arra, hogy védenca bűncselekményt követett el, ezért a felmentésére tett indítványt.

Kifejtette továbbá, hogy a IX. r. vádlottal kapcsolatban még ennyi bizonyíték sincs. Névleg elvállalta egy cég vezetését, fogalma sem volt arról, hogy mit kell csinálni, mindent a VI. r. vádlott intézett, így azt, hogy adócsalást követett volna el, nem lehet megállapítani, ezért a felmentését kérte.

A X. r. vádlott védője perbeszédében előadta, hogy **X. r. vádlott neve** X. r. vádlottat az elsőfokú bíróság bűnösnek találta, azonban esetében mellőzte a bünszervezet megállapítását. Ők az ítéletet tudomásul vették, az ügyész azonban a bünszervezet megállapítása és súlyosabb büntetés kiszabása érdekében fellebbezett. Kifejtette azonban, hogy az ügyészség nem indokolta meg, hogy mi az az ok, ami indokoltá teszi ennek megállapítását. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság rendelkezése megalapozott, széles bizonyítást folytatott le, amelynek eredményeként megállapította, hogy a X. r. vádlott tudata nem terjedt ki arra és nem ismerte fel, hogy bünszervezethez csatlakozott. Így az ügyészi indítvány bírói mérlegelést támad, nem fogadható el, ezért kérte, hogy az ítélőtábla az ügyészi fellebbezést utasítsa el, és védence ítéletét hagyja helyben.

A XI. r. és XII. r. vádlott védője a fellebbezési tárgyaláson egyetértett azzal, hogy az elsőfokú bíróság ítélete felülbírálatra alkalmatlan, és csatlakozva a védő-társai által e körben kifejtettekhez maga is az ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Előadta azonban azt is, hogy amennyiben az ítélőtábla úgy ítéli meg, hogy az ítélet felülbírálatra alkalmas, abban az esetben az ügyészi indítvány elutasítását kérte, ugyanis álláspontja szerint nincs olyan bizonyíték, amely a bünszervezet meglétét alátámasztja.

II. r. vádlott neve II. r. vádlott csatlakozott a védője által elmondottakhoz, kijelentette, hogy nem követett el bűncselekményt.

III. r. vádlott neve III. r. vádlott is kijelentette, hogy nem követett el bűncselekményt, bünszervezet tagja nem volt, valós kereskedést folytatott, így az ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Előadta továbbá, ha az ügy nem kerül hatályon kívül helyezésre, úgy a bűnszegédi magatartására, 2 kiskorú gyermekére, a 8 év időmúlásra és arra tekintettel, hogy a kár nagy valószínűséggel megtéríthető a lefoglalással, a lehető legenyhébb büntetést kéri.

IV. r. vádlott neve IV. r. vádlott csatlakozott a védőjéhez. Kijelentette, hogy nem tudott védekezni, megfosztották a védekezés jogától. Magánszakértőt fogadott, amit nem fogadtak el, jogsegély keretében többször is felkeresték a romániai hatóságokat, mindegyik jegyzőkönyv pozitív volt számára, mégsem vették azt figyelembe. A lehallgatási anyag meghallgatását is kérte, mert olyan is van a jelentésben, amit ő nem is mondott, illetve azoknak a tanúknak a meghallgatását is elutasították Romániából, akik tanúsíthatták volna, hogy valós kereskedelmet folytattak.

V. r. vádlott neve V. r. vádlott is csatlakozott a védőjéhez, és kijelentette, hogy bűncselekményt nem követett el.

VI. r. vádlott neve VI. r. vádlott is csatlakozott a védője által elmondottakhoz, annyit fűzött hozzá, többször kérték, hogy a szlovák hatóságtól szerezzenek be anyagokat, hogy a két cég milyen kereskedelmet folytatott, de erre nem került sor. Kijelentette továbbá, hogy nem volt bünszervezet tagja.

VIII. r. vádlott neve VIII. r. vádlott előadta, hogy ő csak a könyvelőiroda vezetője volt, és egyetértett az ügyvédjével, hogy nem tudta, hogy a számla mit tartalmaz.

IX. r. vádlott neve IX. r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védőjéhez.

Az ítélőtábla a bejelentett kétirányú fellebbezésekre és fellebbviteli főügyészségi indítványra tekintettel a Szombathelyi Törvényszék ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése szerint teljes körűen, a megelőző eljárással együtt bírálta felül. Ennek során vizsgálta az eljárási szabályok megtartásának,

az ítéleti tényállás megalapozottságának, a fő és járulékos döntéseknek a törvényességét, valamint a megelőző nyomozási eljárás tekintetében a bizonyítékok beszerzésének törvényességét.

A felülbírálat eredményeként az ügyész fellebbezését nem, a védelmi fellebbezéseket részben találta alaposnak, míg a fellebbviteli főügyészség indítványa **II. r. vádlott neve** II. r., **V. r. vádlott neve** V. r., **VIII. r. vádlott neve** VIII. r., **IX. r. vádlott neve** IX. r., **X. r. vádlott neve** XI. r., **XI. r. vádlott neve** XI. r. és **XII. r. vádlott neve** XII. r. vádlottak vonatkozásában a bünszervezetben történő elkövetés megállapítása és a büntetések súlyosításának kivételével alapos.

Elsődlegesen megállapította, hogy az első fokú bíróság olyan mulasztást, ami az érdemi felülbírálatot akadályozta volna nem vétett.

Az eljárási szabályok betartását illetően megállapítható, hogy egy egy tárgyaláson valamennyi vádlott, illetve védő nem volt mindig jelen, az ítéletábra azonban a Be. 373. § (1) bekezdés II. d.) pontjában írt, hatályon kívül helyezést eredményező abszolút eljárási szabálysértést nem tapasztalt. Így előfordult, hogy egyes védők egy-egy tárgyalási határnapon több vádlott érdekében is eljárak, e vádlottak érkei között azonban ellentétet az adott terheltek védekezése, vallomásai alapján az ítéletábra maga sem tapasztalt, így a védők helyettesítésének nem volt eljárásjogi akadálya. Ezzel összefüggésben észlelte az ítéletábra azt is, hogy a jegyzőkönyv alapján nem egyértelmű, hogy a 2015. december 3. napján tartott tárgyaláson a VII. r. vádlott meghatalmazott védőjét a VIII. r. vádlott meghatalmazott védője, vagy a XI. r. és XII. r. vádlottak kirendelt védője helyettesítette-e, védő azonban ekkor is részt vett a tárgyaláson a VII. r. vádlott védelmében. Megállapítható az is, hogy a XI. r. vádlott a 201. október 4. napján tartott tárgyaláson személyesen, a VIII. r. vádlott a 2016. október 7. és 12. napján érkezett beadványaiban írásban, a XII. r. vádlott a 2016. október 15. napján tartott tárgyaláson emailban kérte a tárgyalás távollétében történő megtartását, amit a törvényszék mindhárom vádlottat illetően engedélyezett is számukra. Emellett a törvényszék a Be. 281. § (5) bekezdése alapján tartott úgy is tárgyalást, hogy a vádlottak előzetes, vagy a védőjük által a tárgyalás kezdetekor betegsége hivatkozva bejelentett kimentését nem fogadta el, azonban döntését megindokolta, és a következő tárgyaláson a Be. 281. § (8) bekezdése alapján ismertette a tárgyalási jegyzőkönyvet, illetve ismertette a tárgyalási jegyzőkönyveket akkor is, amikor esetlegesen a vádlottak előzetes kimentését elfogadta. Így tett akkor is, amikor az I. r. vádlott a 2017. február 8. napján tartott tárgyaláson szabályszerű idézésre nem jelent meg, távolmaradását azonban előzetesen kimentette, sőt, a törvényszék a következő, 2017. február 23. napján tartott tárgyaláson megismételte az iratismertetést is.

A vádlottak és a védők úgy az elsőfokú, mint a másodfokú eljárásban több alkalommal szóvá tették és kifogásolták az elsőfokú bíróság tárgyalás vezetését, azt, hogy a vádat képviselő ügyész magatartása egyes tárgyalásokon meghaladta a szerepkörét, illetve sérelmezték azt is, hogy a védekezéshez való joguk sérült, amikor a szakértőnek feltett kérdéseikre nem kaptak választ, vagy arra a tanács elnöke megtiltotta a válaszadást, illetve a bíróság a bizonyítási indítványait elutasította. Ezzel kapcsolatban a védelem több első bírói intézkedést támadott, és részletesen felsorakoztatta azokat az érveket, hogy miként sértette ezzel az elsőfokú bíróság a tisztességes eljáráshoz való jogot, illetve a fegyverek egyenlőségének az elvét.

Az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárást vizsgálva azt kell rögzíteni, hogy a felülbírálat során az ítéletábra az eljárási szabályok megtartásával kapcsolatban a jegyzőkönyvek alapján tud állást foglalni. Vitathatatlan, hogy feszült légkör jellemezte az elsőfokú eljárást, és azt kellett vizsgálni, hogy ebben a feszült légkörű eljárásban az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat

megtartotta-e, volt-e olyan szabálysértés, ami érdemi kihatással volt a megszületett döntésre, illetve a védelmi jogokat érdemben korlátozta-e az elsőfokú bíróság.

A terheltek és a védők megismerhették azt az anyagot, amely alapján a büntetőjogi felelősség kérdésében állást kellett foglalni, érdemben védekezhetek, kérdezési, indítványtételi, észrevételezési joguk az eljárás során nem sérült. A szakértői vélemény többszöri kiegészítésére, illetve az igazságügyi könyvszakértő számos alkalommal történő meghallgatására részben vádlotti és védői indítványokra került sor. Úgy a vádlottak, mint a védők a szakértőhöz kérdéseket intézhettek, e körben a kérdezési joguk esetenkénti korlátozására a Be. 298. § (1) bekezdésére figyelemmel a Be. 293. § (2) bekezdése és 290. § (3) bekezdése alapján perrendszerűen került sor.

Az érdemi bizonyítás szabályait is megtartotta az elsőfokú bíróság, valamennyi bizonyítékot a tárgyalás anyagává tett, azokkal kapcsolatban a vádlottak és a védők észrevételeket tehetek, bizonyítási indítványokat terjeszthettek elő, a védői jogok biztosítása nem volt formális. E körben komoly a felelőssége a védelemnek is, aki ezzel élt is, biztosított volt számukra a védekezéshez szükséges valamennyi jog. Tény, hogy egyes bizonyítási indítványokat a törvényszék elutasított, de ez nem jelent eljárási szabálysértést. Az, hogy az első fokú bíróság egyes bizonyítási indítványokat nem tartott szükségesnek, az eljárás későbbi szakaszában érdemben támadható, illetve rendkívüli jogorvoslat során is sérelmezhető.

Számtalan hivatkozás történt mindezekkel kapcsolatban az első fokú eljárás során is, ezeket a felülbírálat alkalmával a másodfokú bíróság megvizsgálta és nem találta elfogadhatónak az ezzel kapcsolatos védői kifogásokat. A teljes bizonyítási anyagot ebből a szempontból elemezve az ítéletábra úgy ítélte meg, hogy a vádlottak és védők mindvégig olyan helyzetben voltak, hogy álláspontjukat, véleményüket a vádlottak terhére rótt adatokkal szemben érdemben kifejhették, azaz a védekezés jogát nem szenvedett csorbát, a jogaik nem sérültek.

Eljárásjogi problémaként jelentkezett I.rendű vádlott neve I. r. vádlott esetleges diplomáciai mentessége. Az I. r. vádlott és védője a 2017. február 23. napján tartott tárgyaláson jelezte, hogy az I. r. vádlottat a Be. 552. § (1) bekezdése és a Be. 553. § (1) és (2) bekezdése alapján diplomáciai mentesség illeti meg, mert a Libériai Köztársaság ENSZ-hez rendelt állandó genfi küldöttségében diplomáciai tanácsadó tisztséget tölt be, egyúttal csatolták diplomáciai igazolványának fénymásolatát. Erre tekintettel a törvényszék a tárgyalást elnapolta, felhívta az I. r. vádlott védőjét, hogy három napon belül csatolja a bíróság részére az I. r. vádlott bírósági mentességre vonatkozó iratait, és megkeresni rendelte az igazságügyi minisztert, hogy az I. r. vádlott diplomáciai mentessége megállapítható-e.

A másnap, emailban elküldött megkeresésében a törvényszék - az igazolvány másolatának megküldésével egyidejűleg - tájékoztatta az igazságügyi minisztert, hogy az I. r. vádlott a 2017. február 23. napján tartott tárgyaláson bejelentette, hogy 2016. október 13. napja óta diplomáciai mentesség illeti meg, mert a Libériai Köztársaság ENSZ-hez rendelt állandó genfi küldöttségében diplomáciai tanácsadó tisztséget tölt be. Erre tekintettel a Be. 553. § (1a) bekezdése alapján állásfoglalást kért, hogy az I. r. vádlott diplomáciai mentessége megállapítható-e, egyúttal kérte, hogy amennyiben a mentesség megállapítható, a Be. 553. § (3) bekezdése alapján a felfüggesztésére vonatkozó indítványt előterjeszteni szíveskedjen a külpolitikáért felelős miniszternek. Tájékoztatta az igazságügyi minisztert arról is, hogy mentessége igazolására az I. r. vádlott az igazolványát eredetben bemutatta, illetve közölte azt is, hogy a későbbiek során csatolni fogják a szerződését is.

Az angol nyelvű tanácsadói tisztség betöltésére vonatkozó szerződés és annak magyar nyelvű fordítása 2017. március 3. napján érkezett a törvényszékre, majd azt a törvényszék még aznap emailban továbbította az igazságügyi miniszter részére. Ehhez képest a bíróság megkeresésére az Igazságügyi Minisztérium Nemzetközi Büntetőjogi Osztálya 2017. március 1. napján kelt és a törvényszékre 2017. március 7. napján érkezett átiratában azt a tájékoztatást adta, hogy az I. r. vádlottat Magyarországon, magyar állampolgárként nem illeti meg diplomáciai mentesség, egyúttal csatolta a Külgazdasági és Külügyminisztérium Nemzetközi Jogi Főosztályának átiratát is, amely szerint a ténylegesen diplomáciai képviselőként funkcionáló személyek alapvetően a fogadó államban élveznek mentességet, és csak bizonyos korlátozásokkal mentesek más országok, jelen esetben Magyarország büntető, polgári és államigazgatási joghatósága alól. Magyarországon - magyar állampolgárként - I.rendű vádlott neveet ebben az esetben nem illeti meg ilyen típusú mentesség.

Mindezeket áttekintve az ítéletábra úgy ítélte meg, hogy perrendszerűen járt el a törvényszék akkor, amikor a diplomáciai mentesség kérdésében megkereste az igazságügyi minisztert állásfoglalás érdekében, majd az Igazságügyi Minisztérium, valamint a Külgazdasági és Külügyminisztérium tájékoztatása alapján úgy döntött, hogy az I. r. vádlottal szemben a büntetőeljárás felfüggesztésére - diplomáciai mentesség hiányában - nincs törvényes ok, a büntetőeljárás az I. r. vádlottal szemben is lefolytatható. Valamennyi ezzel kapcsolatos irat ugyanis vitathatatlanul megküldésre került az igazságügyi miniszter részére, az Igazságügyi Minisztérium azok ismeretében adott nemleges választ, álláspontján az utóbb megküldött iratok alapján, illetve az azóta eltelt időben sem változtatott, egyebekben pedig a diplomáciai mentesség esetleges megsértését a Libériai Köztársaság sem jelezte. Mindezekre tekintettel az ítéletábra azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság eljárása törvényes és helyes volt, döntéséhez kétség nem fér.

Az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítással összefüggésben az ítéletábra megállapította tehát, hogy a törvényszék a nyomozati, majd a később írásban csatolt vádlotti vallomásokat a bizonyításba beemelte, a releváns információkkal bíró tanúkat kihallgatta, az okirati bizonyítékokat, valamint a szakértő bizonyítás anyagát, a nyomozás során felvett tanúvallomások jegyzőkönyveit ismertette, a szakértőt a tárgyaláson több alkalommal is kihallgatta, így a foganatosított eljárási cselekmények eredményeként az érdekeltek valamennyi felhasznált bizonyítékkal szembesülhettek, a vonatkozó adatokat megismerhették, azokra érdemben reagálhattak, élhettek az indítványtételi, észrevételezési, kérdészi jogokkal, azaz e körben a bizonyítás szabályai nem sérültek.

Ugyanakkor az eljárási szabályok betartását illetően a titkos információgyűjtés eredményének felhasználásával kapcsolatban a lefolytatott bizonyítási eljárásban olyan hibát tárt fel az ítéletábra, amelyet a másodfokú eljárásában szükséges lett volna orvosolni, ezért az ügyben a Be. 363. § (2) bekezdés b) pontja alapján tárgyalást tartott.

A titkos információgyűjtéssel kapcsolatban is merültek fel kifogások, a védelem több oldalról támadta ezeket a bizonyítékokat, álláspontjuk szerint a nyomozó hatóság egyrészt a törvényben engedélyezett kétszer kilencven napos határidőn túl is folytatta a titkos információgyűjtést, másrészt a nyomozás haladéktalan elrendelésére vonatkozó rendelkezést is megsértette. A felülbírálat során abban kellett állást foglalnia a másodfokú bíróságnak, hogy e bizonyítékok törvényesek-e, felhasználhatók-e a bizonyítási eljárásban, és az ítéletábra más okból, de kirekesztette a titkos információgyűjtés során beszerezett bizonyítékokat a bizonyítás anyagából.

A titkos információgyűjtés érzékeny terület, a hatékony bünfelderítés érdeke ütközik a magánélethez fűződő jogokkal, ezért kiemelten kell vizsgálni, hogy a titkos információgyűjtés a

jogszabályoknak megfelelően történt-e, a törvényben írt garanciális szabályok érvényesültek-e. Mindezt a perbíróság feladata kontrollálni, azonban értelemszerűen a titkos információgyűjtés minősített jellegére tekintettel csak a törvény által ellenőrizhető körben, a vonatkozó alkotmánybírósági határozatok és az irányadó bírói gyakorlat tükrében, ezt viszont meg kell tennie a bíróságnak.

Ezzel kapcsolatban rámutat az ítélőtábla arra, hogy nem lehet összekeverni a titkos adatszerzés, illetve a titkos információgyűjtés szabályait. Előbbit a Be. 200-206. §-ai szabályozzák, míg a titkos információgyűjtést egyéb jogszabályok, a Nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény (Nbtv.), a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (Rtv.) és a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény. A titkos információgyűjtés a büntetőeljárásen kívüli tevékenységet jelent, így annak megítélésekor a büntetőeljárás törvény szabályai nem alkalmazhatóak.

A titkos információgyűjtése vonatkozó törvények, jelen esetben a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény 64. § (5) bekezdése egységesen úgy rendelkezik, hogy a titkos információgyűjtést esetenként legfeljebb kilencven napra lehet engedélyezni, és ezt a határidőt az engedélyező indokolt esetben további kilencven nappal meghosszabbíthatja, és nem tartalmaz olyan, a Be. 203. § (5) bekezdésében a titkos adatszerzésre vonatkozó megszorító rendelkezést, hogy az legfeljebb kilencven napra engedélyezhető, és ismételt indítványra csak egy alkalommal hosszabbítható meg legfeljebb további kilencven napra. Ennélfogva titkos információgyűjtés esetén a védők érvelésével szemben a fenti törvényi rendelkezésre figyelemmel a titkos információgyűjtés tartamára vonatkozóan nincs ilyen felső korlát.

A védők érveltek amellett is, hogy a nyomozó hatóság a titkos információgyűjtést követően nem tett haladéktalanul feljelentést, és nem indította meg a büntetőeljárást. A titkos információgyűjtés időpontjában hatályban volt Be. 206/A. § (1) bekezdés b) pontja szerint a bűnüldözési célból folytatott bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eredménye a büntetőeljárásban bizonyítékként akkor használható fel, ha a titkos információgyűjtés engedélyezését kérő szerv a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzését követően a nyomozást haladéktalanul elrendelte vagy a feljelentési kötelezettségének haladéktalanul eleget tett. Ezzel összefüggésben megállapítható, hogy a büntetőeljárás megindítására 2012. február 28. napján került sor, míg a titkos információgyűjtés engedélyezésének utolsó meghosszabbítására I. rendű vádlott neve I. r. vádlott vonatkozásában 2012. február 26. napjától kezdődően 2012. május 25. napjáig, **II. r. vádlott neve** II. r. vádlott vonatkozásában 2012. január 25. napjától kezdődően 2012. április 23. napjáig, **III. r. vádlott neve** III. r. vádlott vonatkozásában 2012. január 29. napjától kezdődően 2012. április 27. napjáig, **VI. r. vádlott neve** VI. r. vádlott vonatkozásában 2012. február 6. napjától kezdődően 2012. május 5. napjáig, **VII. r. vádlott neve** VII. r. vádlott vonatkozásában 2012. január 26. napjától kezdődően 2012. április 24. napjáig, míg **XI. r. vádlott neve** XI. r. vádlott vonatkozásában 2012. február 6. napjától kezdődően 2012. május 5. napjáig történt, azaz a nyomozó hatóság a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzését követően a nyomozást - **V. r. vádlott neve** V. r. vádlott kivételével, akivel szemben a titkos információgyűjtés 2011. szeptember 21. napján befejeződött - haladéktalanul elrendelte.

Ugyanakkor a büntetőeljárás törvény a titkos információgyűjtés eredményének felhasználásával kapcsolatban nagyon fontos garanciális szabályokat állapít meg. Így a Be. 206/A. § (4) bekezdése szerint a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználását a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén a nyomozás elrendelését követően az ügyész indítványozhatja, majd az indítványról a nyomozási bíró határoz. Az (5)

bekezdés szerint pedig a bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés tényét a törvényszék elnöke igazolja. Az igazolás tartalmazza a bíróság megjelölését, az engedéllyel érintett ügy számát és tárgyát, az érintett személy nevét, a titkos információgyűjtés engedélyezésére irányuló előterjesztés, illetve az engedély kereteit.

Ehhez képest a Győri Törvényszék Elnöke által 2012. március 6. napján kiállított 2012.El.I.H.9/3/4. számú igazoláson a titkos információgyűjtésre vonatkozó bírói engedélyek esetében eltérő időszakok, illetve más személyek is szerepelnek, mint a Szombathelyi Járásbíróság nyomozási bírájának a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználását engedélyező T.11/2012/2., T.12/2012/2., T.13/2012/2., T.14/2012/2., T.15/2012/2., T.20/2012/2., T.21/2012/2., T.22/2012/2. és T.23/2012/2. számú végzéseiben. Erre tekintettel az ítéletábra bizonyítás felvételét tartotta szükségesnek, és megkereste a Győri Törvényszék Elnökét a nyomozási bíró által felhasználni engedélyezett, a titkos információgyűjtéssel érintett időszakokra és személyekre vonatkozó, bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés tényéről szóló igazolás beszerzése érdekében.

A törvényszék elnöke által megküldött, 2018. március 2. napján kelt 2012.El.I.H.9/3/8. számú igazoláson megjelölt időszakok, illetve az érintett személyek köre sem egyezett azonban valamennyi személy és időszak vonatkozásában a Szombathelyi Járásbíróság nyomozási bírájának a felhasználást engedélyező fenti végzéseiben szereplő adatokkal, ezért a törvényszék elnökének ismételt megkeresésére került sor. Ugyanakkor az ennek eredményeként megküldött, 2018. március 29. napján kelt 2012.El.I.H.9/3/12. számú igazolásban írt adatok egy része továbbra sem volt összeegyeztethető a nyomozási bíró által kiadott engedélyben található időszakokkal, telefonszámokkal.

Emellett az iratokban nem található meg a védők által is hiányolt, a titkos információgyűjtés eredménye felhasználásának engedélyezésére vonatkozó ügyészi indítvány sem, így mindezen, a titkos információgyűjtéssel érintett időszakokra, személyekre, eszközökre vonatkozó pontatlan adatok, átfedések, elírások miatt az ítéletábra nem tudott állást foglalni abban a kérdésben, hogy az egyes terheltek vonatkozásában a jogszabályoknak megfelelően történt-e a bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés, illetve annak eredményének a büntetőeljárásban való felhasználása. Nem kontrollálható, hogy a Győri Városi Bíróság a titkos információgyűjtést milyen keretek között, mely személyek, időszakok, eszközök vonatkozásában engedélyezte, az ügyész a titkos információgyűjtés eredményének felhasználását mely személyek, időszakok, eszközök vonatkozásában indítványozta, ehhez a Győri Törvényszék Elnökének milyen tartalmú igazolását használta fel, illetve a Szombathelyi Járásbíróság nyomozási bírája az érintett személyekre, időszakokra és eszközökre vonatkozóan milyen tartalmú elnöki igazolás alapján engedélyezte a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban történő felhasználását.

Ezek pedig fontos garanciális szabályok, ezek mentén kell ellenőrizni a titkos információgyűjtés szabályosságát, mind az első-, mind a másodfokú bíróságnak. Ezt egyébként az elsőfokú bíróság is elmulasztotta, az ítéletábra pedig a fent részletezettek szerint megpróbálta pótolni, azonban a leírtak szerint nem vezetett eredményre, a bíróság a nyomozó hatóság, az ügyész szerepét nem veheti át, a feladatmegosztás elvét nem sértheti. Mindezek hiányában pedig nem állapítható meg, nem kontrollálható, hogy a titkos információgyűjtés eredményeként keletkezett bizonyítékok beszerzésére a jogszabályoknak megfelelően, törvényesen került-e sor, ezért az ítéletábra a Be. 77. § (1) bekezdésére figyelemmel a 78. § (4) bekezdése alapján kirekesztette azokat a bizonyítékok köréből.

Ezzel kapcsolatban az ítéltábla álláspontja szerint nem védhető az az álláspont, hogy a lehallgatási anyagból azokat a nyilatkozatokat vegye figyelembe a bíróság, amelyekkel kapcsolatban adott esetben az igazolások rendben rendelkezésre állnak, a végzések is szabályosak a nyomozási bíró részéről, ugyanis az nem lenne tisztességes, befolyásolná a bizonyítást. Ennélfogva a másodfokú bíróság a titkos információgyűjtés teljes anyagát kirekesztette a bizonyításból.

Az elsőfokú bíróság azonban ezen bizonyítékok kirekesztése mellett is az általa széles körben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megalapozott tényállást állapított meg. Az ítéletben részletesen megindokolta, hogy bizonyítékértékelő tevékenységének eredményeként a ténymegállapításait mely bizonyítékokra alapozta, teljes körűen bemutatta a bizonyítási eljárásban megvizsgált bizonyítékokat, és ténymegállapításai megfelelnek az ügyben feltárt bizonyítékoknak. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem tartalmaz iratellenes megállapításokat, téves ténybeli következtetéseket, emellett a törvényszék bizonyítékértékelő tevékenysége nem mutat logikátlanságot vagy egyoldalú mérlegelést sem. Az elsőfokú ítélet kellően megindokolt, rögzíti a vádlottak büntetőjogi felelősségének megítéléséhez szükséges lényeges tényeket és körülményeket, egyúttal elfogadható értékelést ad arról, hogy a vádlottak védekezését miért vetette el, és azzal szemben a tényállás megállapításakor mely bizonyítékokat miért fogadott el. Az ítéltábla nem észlelte sem a ténybeli, sem a jogi indokolásnak olyan hiányát, amely ellehetetlenítette volna az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatát.

Ezzel szemben a védők több pontban támadták a tényállás megalapozottságát, felderítetlenség, hiányosság, iratellenesség és téves ténybeli következtetés okán.

Ugyanakkor a bizonyítás kereteit alapvetően meghatározza az ügyben a vád tárgyává tett bűncselekmény, az adócsalás, valamint az azt kitöltő, adófizetési kötelezettséget megállapító mögöttes jogszabályi környezet. Az elsőfokú bíróság által lefolytatott nagy terjedelmű, több irányú bizonyításról megállapítható, hogy a törvényszék tekintettel volt ezekre a büntetőjogi és adójogi normákra, az ott rögzített rendelkezések figyelembevételével vizsgálta a vádlottak kötelezettségeit, és ezen általános és különös jogszabályi anyag ismeretében ítélte meg a vádlottak cselekvőségét.

A védői kifogásokra is figyelemmel rögzíti az ítéltábla, hogy az ügyben a számos adóigazgatási eljárásban, majd a nyomozás során széles körű feltáró munka folyt, ennek eredményeként kerültek a nyomozó hatóság látókörébe a tényállásban írt cégek. E társaságokkal kapcsolatban számos okirati bizonyítási anyag áll rendelkezésre, cégalapítással kapcsolatos iratok, társasági szerződések, a társaságok tagjaiban, vezető tisztségviselőiben bekövetkezett változásokat tanúsító okiratok, a cégek tevékenységi körével kapcsolatos, illetve a cégnyilvántartásból beszerzett egyéb adatok, a társaságok bankszámláival kapcsolatos szerződések, bankszámlakivonatok, a cégek székhelyeivel, telephelyeivel összefüggésben - akár nemzetközi jogsegély útján is - beszerzett okiratok, adóhatósági iratok, adóbevallások, adószámla kivonatok, adóvizsgálatok során keletkezett jegyzőkönyvek, határozatok, megállapítások. Mindezeket az elsőfokú bíróság kimerítően bemutatta és ismertette, ebből vont megállapításai nem iratellenesek, következtetései helyesek, okszerűek.

A törvényszék a személyi bizonyítékokat is részletesen vizsgálta. A vádlottak vallomásai mellett értékelte az I. r. vádlott által vezetett kft. munkatársainak, **A.A.** raktárosnak, **F.F.** műszaki vezetőnek, **B.B.** számviteli munkatársnak, **G.G.** adminisztrátornak, **D.D.** üzemvezetőnek a vallomásait, **H.H.**, tanú 13, tanú 12, tanú 11, tanú 3, tanú 6, tanú 1 szállítványozók vallomásait, **I.I.**, **E.E.** könyvelők vallomásait, az I. r. vádlott üzletfelének, tanú 8nak, a **11.** Kft. ügyvezetőjének a vallomásait, valamint tanú 9, tanú 10, tanú 2 és **J.J.**, valamint az I. számú tanú vallomásait.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében aprólékosan, oldalakon keresztül értékelte és elemezte a tanúk vallomásait, az általuk elmondottakat egybevetette a vádlottak vallomásaiban, védekezésében felmerült adatokkal, valamint a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal, és mindezen értékelő, elemző munka eredményeként az ítélet tábla megítélése szerint okszerűen és kellően meg is indokolta, hogy miért tekintette a vádiratban írt jogügyleteket, valamint az arról kiállított számlákat fiktívnek.

Egyéb adatokkal igazolható, hogy I.rendű vádlott neve I. r. vádlott egy jól működő, több személyt, szakembert foglalkoztató, a vállalkozás működéséhez szükséges, megfelelő tárgyi eszközökkel rendelkező céget vezet, egy speciális területtel, transzformátorok javításával, adásvételével, foglalkozik, hozzáértő ember, tisztában van azzal, hogy hogyan lehet ezeket a sajátos eszközöket értékesíteni. Mindezeket üzletfele, tanú 8 tanú, a **11. Kft.** ügyvezetője is megerősítette vallomásában, amikor elmondta, hogy a transzformátorok rendelkeznek egy típuszámmal, teljesítmény és feszültségjelölés van rajtuk, és a vevők rendelkezésére szokták bocsátani a transzformátor minőségi bizonyítványát, a garanciajegyet és a számlát is.

Ehhez képest nagy különbségek vannak a I.rendű vádlott neve I. r. vádlott által vezetett és irányított cégek, illetve a vádlott társai által vezetett partnercégek között, a cégvezetőknek az ehhez a speciális területhez szükséges szakmai tapasztalatai, felkészültsége, tőke- és emberállománya, tárgyi eszközei, a könyvelési anyag rendezettsége, nyomon követhetősége, illetve az ügyletekben szereplő transzformátoroknak a minőségbiztosítási szempontból elvárható beazonosíthatósága tekintetében.

Így az elsőfokú bíróság részletesen bemutatta és elemezte azokat az okirati bizonyítékokat, amelyek alapján megállapítható, hogy a I.rendű vádlott neve I. r. vádlott által irányított cégekkel az állítólagos transzformátor-értékesítések során kapcsolatba került, **VII. r. vádlott neve VII. r., X. r. vádlott neve X. r., XI. r. vádlott neve XI. r. és XII. r. vádlott neve XII. r.** vádlottak által vezetett **12. Kft., 8. Kft., 13. Kft., 14. Kft., 9. Kft., 15. Kft., 16. Kft.** miként került felszámolásra, hogyan került értékesítésre a hatóságok által nem elérhető, esetenként hajléktalan, esetenként nem létező személyeknek. A törvényszék e társaságokkal összefüggésben az okirati bizonyítékokkal összhangban pontosan leírta azt is, hogy e vállalkozásoknak munkavállalói nem voltak, székhelyük transzformátorok tárolására alkalmatlan, sőt, esetenként csak székhelyszolgáltatást vettek igénybe, vagy székhelyük nem is volt beazonosítható, más telephellyel nem rendelkeztek, adóbevallási, adófizetési kötelezettségeiket pedig nem teljesítették.

A nemzetközi bűnügyi jogsegély anyaga alapján rögzítette azt is, hogy a szintén a I.rendű vádlott neve I. r. vádlott által irányított cégekkel kapcsolatban álló **III. r. vádlott neve III. r.** vádlott által ügyvezetett **16. s.r.l.** székhelyéül szolgáló ingatlan lakatlan, előrehaladott leromlott állapotban van, az épület romos, teteje félig beszakadt, a növényzet szinte belenőtt. A **IX. r. vádlott neve IX. r.** vádlott ügyvezetése alatt álló **10. s.r.o.** 2012. január 5. napjától olyan személynek került értékesítésre, akinek bejelentett címe egy szociális központ szállója, ott szokott megjelenni segélyért. A **10. s.r.o.** címén egy családi ház található, melynek lakója a cég levelezését kidobja a szemétkébe, a **VI. r. vádlott neve VI. r.** vádlott által vezetett **17. s.r.o.** a szlovák hatóságok jelentése szerint nem található a címén, és sem a **10. s.r.o.**, sem az **17. s.r.o.** bejelentett munkavállalóval, regisztrált számlaszámmal nem rendelkezik.

Ehhez képest kell értékelni azt is, hogy **IX. r. vádlott neve IX. r.** vádlott azt vallotta, hogy a **10. s.r.o.** ügyvezetését **VI. r. vádlott neve** felkérésére vállalta el, aki először 150.000,- Ft-ot adott neki, majd később változó nagyságú, 40-120.000,- Ft/hó összeget, ő azonban a cégben semmilyen tevékenységet nem végzett, a cég könyvelési iratai és bélyegzői soha nem voltak nála, amit

egyebekben az is alátámasztott, hogy utóbbiakat a későbbiek során a nyomozó hatóság a VI. r. vádlott irodájában foglalta le. A IX. r. vádlott számolt be arról is, hogy ő üzleti partnerekkel soha nem találkozott, nem kötött üzletet, mindent **VI. r. vádlott neve** irányított, szervezett, intézett, **VI. r. vádlottól** csak annyit tudott, hogy a cég transzformátorokat vásárol meg Romániában, és azokat Szlovákiába adja el, bár a cégnek sem telephelye, sem alkalmazottai, sem irodája sem szállítójárműve nem volt. Elmondta azt is, hogy az ő szerepe az volt, hogy az UniCredit Banknál a cég számlájáról forintot vagy eurót kellett átutalnia, vagy pénzt kellett felvennie, amit aztán már vagy a bank épületében, vagy a kocsiban át kellett adnia **VI. r. vádlott nevenak**.

Ugyancsak az I. r. vádlott által irányított társaságokkal kapcsolatban álló cég működéséről, valamint a III. r. és VI. r. vádlott szerepéről vallott - egyébként teljes összhangban a IX. r. vádlott vallomásával és az okirati bizonyítékokkal - **X. r. vádlott neve** X. r. vádlott, aki elmondta, hogy miután nem talált munkát, **VI. r. vádlott neve** felajánlotta, vállalja el egy cég ügyvezetését, csak annyi lesz a feladata, hogy hivatalos helyeken, illetve a banki ügyintézés során eljárjon. Vallomása szerint abban állapodtak meg, hogy a cég csak három hónapig lesz a nevében, utána el lesz adva. Ezt követően alapították meg a **15. Kft.-t**, majd megnyitották a kft. bankszámláját, a számlanyitás után pedig minden irat **VI. r. vádlott nevéhez** került. Elmondta azt is, hogy a **16. Kft.** sem irodahelyiséggel, sem telephellyel, sem alkalmazottakkal, sem gépekkel nem rendelkezett, tevékenységéről **VI. r. vádlott** elmeséléséből is csak annyit tudott, hogy transzformátorok adásvételével foglalkozik. Vallotta azt is, hogy az ügyletekben **III. r. vádlott neve** is érintett volt, mert ő tájékoztatta arról, hogy a pénzt már átutalták, ekkor **VI. r. vádlottval** közösen elmenet a bankhoz, ő felvette a pénzt és átadta azt **VI. r. vádlottnak**, aki - tudomása szerint - továbbadta azt **III. r. vádlottnak**. Hozzáfűzte azt is, hogy ő mindezért összesen maximum 300.000,- Ft-ot kapott **VI. r. vádlott nevetől**.

Mindezen körülményekre figyelemmel pedig okszerűen vonható le az a következtetés, hogy az ilyen háttérű, felszámolás alá került, vagy a hatóságok által el nem érhető személyeknek értékesített, megfelelő székhellyel nem rendelkező, esetleg a székhelyén nem is található, a transzformátorokhoz nem értő személyek által irányított, megfelelő tőkével, bejelentett alkalmazottakkal nem rendelkező társaságokkal kötött, esetenként több tízmillió forint értékű ügyletek valótlanok voltak. Tény, hogy a jogszabályi környezet alapján a I.rendű vádlott neve I. r. vádlott irányítása alatt álló cégeknek nem kötelessége, hogy pontosan felmérjék, hogy milyen háttérű társaságokkal kerülnek üzleti kapcsolatba, milyen cégekkel kötnek üzletet, de a gazdálkodásának van egy ésszerű oldala, és - figyelemmel arra is, hogy esetenként szükséges lehet az értékesített termékek, jellemzően transzformátorok eredetét bizonyítani - ennek ellentmondanak ezek a tranzakciók.

Ha e bizonyítékokat, az okirati bizonyítás anyagát, a nemzetközi bűnügyi jogsegély anyagát, a IX. r. és X. r. vádlottak vallomását egybevetjük **VII. r. vádlott neve** VII. r. vádlott eljárás során tett vallomásaival, megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett arra, hogy a VII. r. vádlott nyomozás során tett, az I. r. vádlottat terhelő, és az egész bűncselekmény-sorozat részleteit aprólékosan feltáró vallomása fogadható el. A vallomásában elmondott lépések a valótlan számlák kiállítását, a banki utalásokat, pénzmozgásokat, az adólevonási jog keletkezését tekintve logikusan épülnek egymásra, szerves összhangban vannak a későbbi történések tekintetében a fiktív számlázással érintett cégek helyzetét, sorsát illetően az okirati bizonyítékokkal, valamint **IX. r. vádlott neve** IX. r. és **X. r. vádlott neve** X. r. vádlottak vallomásaival.

Mindezen bizonyítékok alapján tehát a tényállásban írt jogügyletek, számlák fiktivitása kétséget kizáróan megállapítható, ehhez képest képez további bizonyítékot a védelem által támadott igazságügyi adó- és könyvszakértői vélemény. Ezzel kapcsolatban kimerítő tárgyi, okirati

bizonyítékok állnak rendelkezésre, szerződések, készletnyilvántartások, a pénzmozgások, számlázások során keletkezett bizonylatok, bankszámlakivonatok, CMR okmányok, különböző adóhatósági nyilatkozatok, bevallások. Ezeket bizonyítékokat vizsgálták az adóigazgatási eljárásban, a nyomozás során, de részletesen értékelte és elemezte az elsőfokú bíróság, továbbá több alkalommal foglalkozott vele az eljárásba bevont igazságügyi adó- és könyvszakértő is. Mindezen bizonyítási anyag a másodfokú bíróság rendelkezésére áll, és ezeket áttekintve az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy igazságügyi könyvszakértői megállapítások alappal nem támadhatóak.

Az ügyben kirendelt szakértő 1 igazságügyi szakértő több írásos anyagot állított össze az eljárás során, részben annak is köszönhetően, hogy a szakértőt a védők folyamatosan kérdezhették, és az ő kérdéseiknek, illetve a terheltek észrevételeinek megfelelően a szakértő több alkalommal is átdolgozta a véleményét, azaz a védői jogok nem sérültek. Tény, hogy félrement egy kicsit ez a bizonyítás, a bíróságnak kell felépítenie - természetesen a védői jogok tiszteletben tartásával - a szakértő meghallgatását, ehhez képest felmerült a szakértő kizárása, elfogultsága, sőt, néha személyeskedésig menő szóváltás, vita is kialakult a meghallgatása során, ennek ellenére az ítéltábla nem látott olyan okot, amely miatt ki kellett volna rekeszteni a szakértői anyagot a bizonyítékok köréből.

A szakértő részére a nyomozó hatóság a kirendelésben határozta meg a feladatot, ez alapján kezdte el a szakértő a véleményét összeállítani, de az nem azt jelenti, hogy a szakértő feladata a nyomozó hatóság teóriájának az alátámasztása. A szakértő a reá irányadó jogszabályoknak, szakmai standardoknak megfelelően, szakértői esküjéhez hűen köteles eljárni. Ha az eljárása mindezeknek megfelel, kizárására nem kerülhet sor pusztán amiatt, mert az általa adott szakvéleményt a védelem kedvezőtlennek tartja, vagy a szakértőt ennek okán elfogultnak érzi. Jelen ügyben a szakértő rengeteg anyaggal dolgozott, számlákat kutatott fel, ellenszámlákat talált meg, ezen számlákhoz a bankszámlakivonatokat alapján pénzügyi mozgásokat rendelt, esetleg szakmai következtetéseket vont le. Ez szakértői feladat, ezt a szakértő megtette, érdemi hiányosságot e tevékenységével összefüggésben az ítéltábla nem tapasztalt. Tény, hogy egy-egy szóhasználata nem volt szerencsés, voltak olyan állásfoglalásai, amelyek talán a szakértői kompetenciájának a határán mozogtak, de ezeket az eljárás során korrigálta. Jogos a védői felvetés, hogy ne tévedjen olyan területre a szakértő, ami nem tartozik a szakismereteinek a körébe, azonban a szakértő később helyesbítette az ezzel kapcsolatos álláspontját.

A szakértő bemutatta a vizsgálati módszerét, levezetéseit, amelynek segítségével gazdasági társaságonként kimunkálta az érintett vádlottak terhén jelentkező adóhiányt, az esetenként a szakvéleményben, illetve a kiegészítéseiben jelentkező kisebb pontatlanságokat helyesbítette, így az összecszerű végeredmény kétséget kizáróan megállapítható volt. Ezzel a véleménye nem vált elfogadhatatlanná, ellentmondásokat, homályos megállapításokat nem tartalmaz, így a szakértő megállapításait az elsőfokú bíróság okszerűen fogadta el ítélezésének alapjául.

Az ítéltábla nem fogadta el azokat a védői érveléseket, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének nem tett eleget, mert a bizonyítékokat csak felsorolta, azok tartalmát csak rögzítette, értékelésükkel, elemzésükkel, tartalmi egybevetésükkel azonban adós maradt. Ellenkezőképp, a törvényszék több alkalommal is visszatért ugyanarra a bizonyíték-körre, azokat személyenként és tényállási pontonként is csoportosította, elemezte. Ennek során az elsőfokú bíróság bemutatta a bizonyítékok értékelésének elvét, a mérlegelés logikai folyamatát, és az általa elfogadott bizonyítékok olyan logikus és zárt láncolatát építette fel, amelyből kétséget kizáróan megállapítható az egyes vádlottak tevékenysége.

Az elsőfokú ítélet indokolásából kiolvasható, hogy **VII. r. vádlott neve** VII. r. vádlott önmagára és társaira is terhelő, nyomozás során tett vallomását fogadta el, annak megváltoztatását elvetette, ezen vallomáshoz csoportosíthatóak az egyéb bizonyítékok, elsősorban a IX. és X. r. vádlottak vallomásai, valamint az okirati bizonyítékok is, ezekkel egyeztetve, ütköztette. Ezek alapján az ítéleti tényállás megállapítható, a titkos információgyűjtés anyaga nélkül is, de értékelte a szállítmányozók, illetve az I. r. vádlott cégeiben dolgozó raktáros, üzemvezető, számviteli alkalmazottak vallomásait is, akik egyrészt leigazolták, hogy milyen törvényes tevékenységet folytatott az I. r. vádlott által irányított cég, másrészt - bár ez nem jelent perdöntő bizonyítékot - vallomásukban a tényállásban érintett ügyletek valódiságát, azok tényleges megtörténtét nem tudták megerősíteni. Emellett elfogadta a szakértői véleményt és annak kiegészítéseit, az igazságügyi szakértő által a meghallgatása során a tárgyaláson a kérdésekre adott válaszait, így teljes mértékben nyomon követhető, hogy az ítéleti tényállásban mi alapján rögzítette a vádlottak cselekményeit, valamint az adójogi normákra figyelemmel az adóhiány mértékét.

Mindezek alapján a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése, elemzése és mérlegelése során a törvényszék logikai hibát nem vétett, iratellenes megállapításokat nem tett, téves következtetéseket nem vont le, az e körben tett megállapításai megalapozottak, ennél fogva az elsőfokú bíróság következtetéseinek, ténymegállapításainak átértékelésére, felülmérlegelésére a másodfokú bíróságnak nincs eljárásjogi lehetősége. A felmentésre irányuló fellebbezések az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadták, amely azonban tényállás megalapozottsága mellett a másodfokú eljárásban nem vezethetett eredményre, illetve a kifejtettek okán az elsőfokú ítélet bizonyítást igénylő hiányossága miatti, hatályon kívül helyezésre irányuló indítványokat sem osztotta az ítélőtábla.

A kétirányú fellebbezések támadták az elsőfokú bíróság bünszervezet megállapításával kapcsolatos rendelkezéseit is. Az ügyészség valamennyi vádlott esetében a bünszervezetben elkövetés megállapítását indítványozta, míg az érintett vádlottak és védőik azt támadták, hogy az elsőfokú bíróság megállapította terhükre a bünszervezetben történő elkövetést. Ezzel kapcsolatban az ítélőtábla a védők okfejtéseivel értett egyet.

A bünszervezet az 1978. évi IV. törvény 137. § 8. pontja szerint három vagy több személyből álló, hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő csoport, amelynek célja öt évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmény elkövetése.

Emellett a 4/2005. számú Büntető jogegységi határozat szerint a bünszervezetben elkövetést is átfogó tudattartalom mellett vizsgálni kell a büntetőeljárás során feltárt bizonyítási eszközökből származó és az 1978. évi IV. törvény 137. §-a 8. pontjában meghatározott ismérvekre következtetést megalapozó bizonyítékokat is, és erre nézve a tényállásban megállapítást kell tenni.

Az elsőfokú bíróság azzal indokolta a I.rendű vádlott neve I. r., **III. r. vádlott neve** III. r., **IV. r. vádlott neve** IV. r., **VI. r. vádlott neve** VI. r. és **VII. r. vádlott neve** VII. r. vádlottak terhére a bünszervezetben történő elkövetést megállapítását, hogy az összehangolt működés kritériuma is maradéktalanul megvalósult, elsősorban a „döntési” és „irányító”, valamint a „végrehajtói” szint elkülönülésében. Ennek során ugyanis a bünszervezet vezetői meghatározták a feladatokat, azt, hogy milyen tartalmú számlákra van szükség az áfa elszámoláshoz, az alsóbb szinten lévő végrehajtók pedig az utasításoknak megfelelően közvetlenül realizálták a parancsokat, sor került a számlák és egyéb okmányok, fuvarlevelek, CMR-ek kiállítására, esetlegesen az áruk utaztatására. Ezzel kapcsolatban a tényállásban leírta a csoport szervezeti felépítését, konkrétan megjelölve a vezetői, a közbeeső és a végrehajtói szinteket. Rögzítette azt is, hogy a rendelkezésre álló

bizonyítékokból megállapítható, hogy a csoport tagjai, különösen a döntéshozók rendszeresen találkoztak, egyeztettek. Ezzel kapcsolatban utalt arra is, hogy a bűncselekmény olyan módon került elkövetésre, hogy az csak szervezeten valósítható meg, hiszen a különböző résztvevő cégek között össze kellett hangolni a számlázást, a pénzmozgást a bankszámlák között, a pénzfelvételt, a kapcsolódó bizonylatok kiállítását, az ítéletben Missing Trader társaságoknak jelölt cégek eltűnését és új Missing Trader társaságok bevonását, esetenként az áruk utaztatását. Ezt a szervezettséget pedig elsősorban a telefonlehallgatások anyagával támasztotta alá.

Ugyanakkor az ítélet tábla a fent részletezett okokból a titkos információgyűjtés során beszerzett telefonlehallgatások anyagát kirekesztette a bizonyítékok köréből, az így rendelkezésre álló bizonyítékok alapján pedig megállapítható, hogy a kirekesztett bizonyítékokat meghaladóan a nyomozó hatóság a bünszervezetben történő elkövetésre nyomozást nem folytatott, az elsőfokú bíróság bizonyítást nem vett fel. Ennélfogva a bűncselekmény szerveztségére vonatkozóan okirati bizonyítékokon túl mindössze **VII. r. vádlott neve** VII. r. vádlott vallomása, illetve **IX. r. vádlott neve** IX. r. és **X. r. vádlott neve** X. r. vádlottak vallomása áll rendelkezésre. Ezekben pedig a VII. r. vádlott elsősorban az I. r. vádlott szerepéről, a IX. r. és X. r. vádlott pedig arról vallott, hogy őket **VI. r. vádlott neve** VI. r. vádlott vont be a bűncselekménybe, amikor rábeszélésére elvállalták a tényállásban írt társaságok ügyvezetését, a csoport további tagjairól, felépítéséről, működéséről nem szolgáltatott bizonyítékot, arról egyébként az elsőfokú bíróság megállapítása szerint tudomással sem bírtak.

Így a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem állapítható meg, hogy a vádlottak közötti szerveztség és összehangoltság mutatott-e olyan magasabb szintű szervezettséget, együttműködést, amely alapján a bünszervezetben elkövetés bármely vádlott terhére ítéleti bizonyossággal kimondható. Emiatt az ítélet tábla valamennyi vádlott vonatkozásában mellőzte a bünszervezetben történő elkövetés megállapítását.

Természetesen a tényállásban írt, láncolatosan megvalósuló elkövetési magatartás a jellegéből adódóan a vádlottak között bizonyos szintű együttműködést feltételez, amellet, hogy e szerveztségről bizonyítékok hiányában a bünszervezet megállapításához szükséges magasabb szintű összehangolt tevékenység nem rögzíthető. Az 1978. évi IV. törvény 137. § 7. pontja szerint bünszövetség létesül, ha két vagy több személy bűncselekményeket szervezeten követ el, vagy ebben megállapodik, és legalább egy bűncselekmény elkövetését megkísérlik, de nem jön létre bünszervezet. Így, mivel a fiktív számlázási láncolat létrehozásához szükség volt a vádlottak közötti együttműködés bizonyos szintű megszervezésére, amelyről azonban a fent kifejtettek okán a bünszervezetben történő elkövetés nem állapítható meg, a bünszövetség, mint a társas elkövetés enyhébb formája a vádlottak terhére róható.

Mindezek alapján az ítélet tábla a Be. 352. § (1) bekezdés a.) pontja alkalmazásával az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a fent kifejtettek alapján annyiban helyesbíti, hogy

- a III. r. vádlottat elítélte a Győri Városi Bíróság a 2006. május 11. napján kelt és május 27. napján jogerős B.208/2006/4. számú ítéletével is közokirat-hamisítás büntette miatt, 4 hónap, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre,
- a III. r. vádlott előzményi pénzbüntetése akként 120.000,- Ft, hogy az 120 napi tétel, az egy napi tétel összege pedig 1.000,- Ft,
- a VI. r. vádlottat próbára bocsátó határozat sorszáma helyesen 51., a bűncselekmény pedig felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének kísérlete,

- VII. r. vádlottat elítélte a Kecskeméti Városi Bíróság 2.B.1144/1999/40. számú határozatával is - amely a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 3.Bf.505/2002/5. számú határozatával 2002. július 3. napján jogerős -, család büntette miatt, főbüntetésül 2 év börtönbüntetésre, mellékbüntetésként 2 év közügyek gyakorlásától eltiltásra, a büntetés kitöltésének napja pedig 2004. október 8.
- a VII. r. vádlottat a Kiskőrösi Városi Bíróság az 1.B.396/2006/7. számú ítéletében család büntettének kísérlete miatt ítélte el,
- a VII. r. vádlottat elítélő Pesti Központi Kerületi Bíróság 1.B.VI-VII.80.093/2010. számú ügyében a határozat sorszáma 11.,
- a VII. r. vádlottnak a Nagykanizsai Városi Bíróság előtt folyt 4.B.96/2008. számú ügyében a harmadfokú bíróság a Győri Ítéltábla volt,
- a VIII. r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2010. június 11. napján kelt 1.B.V-XIII.35.169/2008/21. számú ítéletével - amely a Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 28.Bf.V-XIII.9367/2010/6. számú határozatával 2011. február 13. napján emelkedett jogerőre - társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt megrovásban részesítette,
- mellőzi az ítélet 38. oldalának utolsó két, és 39. oldalának első három sorát,
- a VII. r. vádlott 2008. szeptember 23. napjától volt a **8. Kft.** ügyvezetője,
- a XII. r. vádlott 2010. március 2. napjától volt a **9. Kft.** ügyvezetője,
- az elkövetési időszak kezdete 2008. június 16., befejeződése 2011. november 20. napja.
- a III. r. vádlott terhére is esik még a 7/a-b, 8/a-c., 10/a-b., és a 12/a-b. tényállási pontokban írt részcelemekények elkövetése is,
- nem esik a X. r. vádlott terhére a 7/a-b., 8/a-c., 12/a-b., 13., 14., 15/a-c, a XI. r. vádlott terhére a 7/a-b., 8/a-c., 9., 10/a-b., 11., a XII. r. vádlott terhére a 9., 10/a-b., 11., 12/a-b., 13., 14., 15/a-c. tényállási pontokban írt részcelemekények elkövetése.
- a VI. r. vádlott terhére is esik még a 8/a-c., 9., 10/a-b., 11., 12/a-b., 13., 14., 15/a-c. tényállási pontokban írt részcelemekények elkövetése is.
- a megszegett ÁFA jogszabály a 2007. évi CXXII. törvény, és a vádlottak megsértették a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 15.§-ának (3) bekezdésében írt valóság elvét is.

Ezekkel a helyesbítésekkel, kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása pontos, a bizonyítás anyagának megfelelő, ekként a Be. 352. § (2) bekezdése értelmében a felülbírálat során is irányadó volt, határozatát az ítéltábla erre alapította.

Az elsőfokú bíróság a tényállás alapján helyesen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, és a bűncselemekények minősítése is nagyrészt megfelel az anyagi jog szabályainak.

Nem tévedett a törvényszék, amikor a vádlottak cselemekényeinek elbírálásakor az elkövetéskor hatályban volt 1978. évi IV. törvényt alkalmazta. Az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény 310. §-ban foglalt törvényi tényállással szemben ugyanis az elbíráláskor hatályban lévő Btk. minősítő körülményként állapította meg az üzletszerűséget és a bünszövetségben történő elkövetést. Így, mivel mind az üzletszerűség, mind a bünszövetség valamennyi vádlott terhére megállapítható, az elbíráláskor hatályban lévő büntető törvény alkalmazása esetén, figyelemmel az okozott vagyoni hátrány összegére is, a halmazati szabályok szerint I.rendű vádlott neve I. r., **III. r. vádlott neve III. r., IV. r. vádlott neve IV. r., V. r. vádlott neve V. r., VI. r. vádlott neve VI. r., VII. r. vádlott neve VII. r., VIII. r. vádlott neve VIII. r., IX. r. vádlott neve IX. r., XI. r. vádlott neve XI. r.** vádlottakkal szemben 5-15 évig terjedő, **II. r. vádlott neve II. r. és XII. r. vádlott neve XII. r.** vádlottakkal szemben 5-11 évig terjedő, **X. r. vádlott neve XI. r.** vádlottal szemben 2-9 évig terjedő szabadságvesztés szabható ki, amely súlyosabb, mint elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény szerint I.rendű vádlott neve I. r., **III. r. vádlott neve III. r., IV. r. vádlott neve IV. r., V. r. vádlott neve V. r., VI. r. vádlott neve VI. r., VII. r. vádlott neve VII. r., VIII. r. vádlott neve VIII. r., IX. r.**

vádlott neve IX. r., XI. r. vádlott neve XI. r. vádlottakkal szemben kiszabható 2-12 évig terjedő, II. r. vádlott neve II. r. és XII. r. vádlott neve XII. r. vádlottakkal szemben kiszabható 2-9 évig terjedő és X. r. vádlott neve XI. r. vádlottal szemben kiszabható 1-6 évig terjedő szabadságvesztésnél.

Ugyanakkor osztotta az ítélőtábla a fellebbviteli főügyészség álláspontját, hogy a cselekmények minősítése úgy törvényes, hogy **IX. r. vádlott neve IX. r. vádlottnak** az adóbevételt jelentős mértékben csökkentő adócsalás büntetési 2 rendbelinek minősülnek, így bűncselekmény a rendbeliségét korrigálta, míg a magánokirat-hamisítások rendbelisége - mely bűncselekményt a törvényszék valamennyi vádlott esetében egységesen egy-egy rendbeli folytatólagosan elkövetettnek minősített - attól függ, hány jogviszonnyal kapcsolatos bizonyításra használják fel többször is a valótlan tartalmú magánokiratokat, azaz jelen esetben az adócsalások rendbeliségétől, ezért azt a rendelkező részben foglaltak szerint helyesbítette.

A büntetés kiszabása során irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket nagyrészt helyesen tárta fel az első fokú bíróság, azt annyiban pontosítja, hogy **VII. r. vádlott neve VII. r. vádlott** nem tekinthető különös visszaesőnek, ugyanis nem a korábban vele szemben kiszabott végrehajtandó szabadságvesztés kitöltésétől számított három éven belül követte el a bűncselekményeit. Emiatt vonatkozásában ezt súlyosító körülményként nem lehet értékelni, egyúttal mellőzte ennek megállapítását az ítélet rendelkező részéből.

Az elsőfokú bíróság által helyesen számba vett és értékelt súlyosító és enyhítő körülmények mellett azonban a bünszervezetben történő elkövetés mellőzése miatt - mivel ezáltal a I.rendű vádlott neve I. r., **III. r. vádlott neve III. r., IV. r. vádlott neve IV. r., VI. r. vádlott neve VI. r. és VII. r. vádlott neve VII. r. vádlottakkal szemben kiszabható szabadságvesztés az 1978. évi IV. törvény 85. § (1), (2) és (3) bekezdése alapján 2-12 évig terjedő szabadságvesztés - az első fokon velük szemben kiszabott szabadságvesztés eltúlzott, így a fokozatosság elvének és a belső arányosság követelményének figyelembevételével annak enyhítése volt indokolt.**

A velük szemben alkalmazott büntetés mértékének meghatározásakor figyelemmel kellett lenni arra, hogy az I. r., IV. r., VI., és VII. r. vádlottak büntetett előéletűek, az I. r., VI. r. és VII. r. vádlottak felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt, a VI. r. vádlott próbára bocsátás hatálya alatt követték el a jelen eljárásban elbírált bűncselekményeket, valamint arra is, hogy további súlyosító körülményként kell értékelni a bünszövetségben való elkövetést, amelyben vezető szerepe az I. r. vádlottnak volt. Emiatt, valamint az elkövetett bűncselekmények kiemelkedő tárgyi súlyára tekintettel a kétségtelenül fennálló, az elsőfokú bíróság által maradéktalanul felsorolt enyhítő körülmények, különösen az igen jelentős időmúlás ellenére sem volt lehetőség arra, hogy esetükben az ítélőtábla a büntetés középértékétől lényegesen elmaradó tartamban határozza meg szabadságvesztés mértékét.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az irányadó 7 év középérték figyelembevételével, a fokozatosság és a belső arányosság elvét szem előtt tartva az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetéseket I.rendű vádlott neve I. r. vádlott vonatkozásában 7 év 6 hónapi, **III. r. vádlott neve III. r. vádlott vonatkozásában 5 évi, IV. r. vádlott neve IV. r. vádlott vonatkozásában 4 évi, VI. r. vádlott neve VI. r. vádlott vonatkozásában 5 év 6 hónapi, VII. r. vádlott neve VII. r. vádlott vonatkozásában főbüntetésül 6 évi szabadságvesztésre enyhítette.** A szabadságvesztés végrehajtási fokozata a bünszervezetben elkövetés megállapításának mellőzésére figyelemmel az 1978. évi IV. törvény 43. § a) pontja alapján börtön, továbbá ennek okán mellőzte a feltételes szabadságra bocsátás kizárását kimondó rendelkezést is.

VII. r. vádlott neve VII. r. vádlott vonatkozásában az elkövetéskor hatályban volt 1978. évi IV. törvény 38. § (1) bekezdés 1. pontja alapján rögzítette, hogy a szabadságvesztés főbüntetés, illetve a (2) bekezdés 2. alapján állapította meg, hogy a foglalkozástól eltiltás mellékbüntetés.

A további vádlottak büntetése azonban igazodik az általuk elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyához és a vádlottak bűnösségének fokához, annak súlyosítására az ítéletábra nem látott lehetőséget. A tetтарыos büntetés-kiszabási elv érvényesülésére, a II. r., V. r., IX.-XII. r. vádlottak büntetlen előéletére és az egyéb enyhítő tényezőkre, különösen az időmúlásra figyelemmel megfelel a büntetési céloknak, hogy az elsőfokú bíróság a törvényi minimumban, vagy a büntetési tételkeret alatt, enyhítő szakaszt alkalmazva szabta ki velük szemben a büntetést, hiszen a cselekményük konkrét tárgyi súlya, a személyükben rejlő társadalomra veszélyesség kisebb. Így az ítéletábra sem tartotta szükségesnek esetükben a büntetés súlyosítását, illetve a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzését. A büntetés súlyosításával ugyanis az ítélet belső egyensúlya is eltolódna, viszont ettől enyhébb büntetés kiszabására sem látott lehetőséget az ítéletábra, mert az már a büntetési célok elérését veszélyeztetné.

Az ítéletábra **II. r. vádlott neve** II. r., **V. r. vádlott neve** V. r., **VIII. r. vádlott neve** VIII. r., **IX. r. vádlott neve** IX. r. vádlottak esetében a beszámításra vonatkozó rendelkezésből az utólagos végrehajtásra utalást mint szükségtelent mellőzte.

Az ítéletábra a vagyonekobjásra vonatkozó rendelkezéseket hatályon kívül helyezte, és ezzel kapcsolatban az elsőfokú bíróságot különleges eljárás lefolytatására hívta fel. A bünszervezetben elkövetés mellőzése miatt ugyanis alapvetően megváltozott az a jogi környezet, amely alapján ez az intézkedés alkalmazható. Ezzel kapcsolatban megállapítható az is, hogy vannak olyan, váddal érintett cégek, amelyek továbbra is működnek, és nincs rá adat, hogy kifogásolható módon. Nem tudni azt sem, hogy adóigazgatási eljárás keretében a NAV eljárást indított-e ezen cégekkel szemben, s ha igen, mennyiben fedí át az adófizetési kötelezettségük a büntetőeljárásban megállapított, be nem fizetett adóhiány összegét. Mindezt a kérdést bizonyítás felvétele nélkül a másodfokú eljárásban nem lehet feltárni, ugyanis az annak jelentős elhúzódsához vezetne, különleges eljárásban azonban, valamennyi adat birtokában ez a kérdés megnyugtatóan tisztázható.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelkezett a nyomozás során felmerült bűnügyi költségről. Emiatt az ítéletábra a törvényszék bűnügyi költség megállapítására, viselésére vonatkozó rendelkezését megváltoztatta, és a Be. 338. § (1) és (3) bekezdése alapján a felmerülés arányában kötelezte a vádlottakat eljárás során keletkezett bűnügyi költség viselésére azzal, hogy 2.525,- Ft bűnügyi költség a Be. 339. § (1) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Az ítéletábra a fentiekre figyelemmel, az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján, míg egyéb rendelkezéseit, amelyek törvényesek a Be. 371.§ (1) bekezdés szerint helybenhagyta azzal, hogy a Be. 258. § (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel pontosította **IV. r. vádlott neve** IV. r. vádlott személyes adatait, valamint a Szombathelyi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál nyilvántartott valuták összegét.

A Be. 381.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett a másodfokú eljárásban a kirendelt védők díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költségről.

Az ítéletábra a Btk. 92. §-a alapján beszámította az I. r. vádlott által az elsőfokú ítélethirdetéstől a másodfokú határozat kihirdetésének napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába.

Győr, 2018. május 29.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Élő András sk.
előadó bíró

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
bíró

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Szombathelyi Törvényszék 2017. június hó 15. napján kelt 15.B.498/2013/312. számú ítéletének meg nem változtatott része I.rendű vádlott neve I. r., **II. r. vádlott neve** II. r., **III. r. vádlott neve** III. r., **IV. r. vádlott neve** IV. r., **V. r. vádlott neve** V. r., **VI. r. vádlott neve** VI. r, **VII. r. vádlott neve** VII. r., **VIII. r. vádlott neve** VIII. r., **IX. r. vádlott neve** IX. r., **X. r. vádlott neve** X. r., **XI. r. vádlott neve** XI. r. és **XII. r. vádlott neve** XII. r. vádlottak vonatkozásában 2018. május 29. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Győr, 2018. május 29.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke